REDEEMER COLLEGE LIBRARY
PER/BX/9401/.C36

AUDITED PAID CIRCULATION ABC

CALVINIST CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

Address all communication to: Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont. — Phone 547-1488 and 547-1489

Authorized as Second Class Mail, Post Office Department, Ottawa, Ontario, and for payment in cash, Postage paid at Hamilton.

APRIL 7, 1966 — No. 744 — 21st YEAR OF PUBLICATION

Eenzaam maar niet alleen

Men wordt terecht verzocht het als een eer te beschouwen, wanneer iemand, immigrant zijnde, het Canadese burgerschap wordt toegekend. Dat mag gerust gezien worden als de kroon op het werk der immigratie.

Als men immigreert dan heeft men doorgaans niet in de eerste plaats het belang van het land op het oog. Ware dit zo, dan zouden er wel meer mensen naar India en Pakistan emigreren. Daar kunnen zij best nog wat goede hulp gebruiken. Als men immigreert, dan denkt men aan het bouwen van een toekomst, hetzij voor zichzelf, of voor zijn kinderen.

Het zal Mr. D. Hoogendoorn in Orangeville, Ontario, wel niet anders zijn gegaan. Na de eerste moeilijkheden overwonnen te hebben, had hij zich een positie verworven bij Greening Metal Products and Screening Equipment Ltd., een fabriek, die hij zelf had helpen bouwen. In 1959 werd hij Canadees burger. Meermalen heeft de regering er de nadruk op gelegd, dat er geen verschil bestaat tussen een geboren Canadees en iemand, die later het burgerschap ontvangt. Er zijn gelijke rechten en gelijke plichten.

Het mag een ere-recht van de Canadees worden genoemd, dat hij niet op gezag gelooft, niet op gezag nazegt wat anderen voorzeggen, en niet op gezag zich aansluit bij voorgeschreven organisaties. Vrijheid van woord, godsdienst en vereniging of vergadering noemen wij dat.

Er zijn landen waar deze vrijheden niet bestaan. Naar die landen ziet een Canadees met afkeuring en medelijden. In zijn eigen land bestaat zulk een dwang niet.

Er was dus niets verkeerds, toen in het bedrijf waar Mr. Hoogendoorn werkt een union kwam en hij gebruik maakte van zijn recht, om zich aan te sluiten of niet aan te sluiten bij "een vereniging". Deze vrijheid van beslissen was hem nadrukkelijk toegekend toen hij Canadees werd.

Het doet er niets toe, welke beweegreden Mr. Hoogendoorn (of iemand anders) heeft. Een Canadees kan op dit punt niet gebonden worden.

Er zijn echter Canadezen, die daar anders over denken. Er zijn er die menen, dat het on-democratisch is, als iemand vrij meent te zijn.

Zulke mensen wonen er onder meer in Orangeville. De gezamenlijke employees van Greening gingen in staking, omdat Mr. Hoogendoorn zich niet geroepen achtte lid te worden van hun vakbbond.

Wij moeten wel goed zien, wat hier plaats vindt. Het doet er niets toe, of er onder ons zijn, die Mr. Hoogendoorn's bezwaren tegen de union niet onderschrijven. Het doet er niets toe, of iemand zegt, dat hij het anders zou hebben gedaan dan Mr. Hoogendoorn.

Hier is iemand, die bezig is mee te helpen aan het behoud van de democratie in ons land. Voor deze vorm van samenleving danken wij God, zelfs in onze kerkdiensten. Dit betekent, dat wij het als een gave van God beschouwen, dat wij in deze vrijheid kunnen leven. Menen wij dit, dan kunnen wij er maar niet zo overheen laten lopen.

Wij weten wel, dat het zeker niet Mr. Hoogendoorn's wens is, dat wij hem nu voorstellen als de held van de dag. Daar wil hij stellig niets van weten, al willen wij hem eren om zijn standvastigheid. Maar iemand, die op deze wijze letterlijk opkomt voor zijn beginsel, heeft het gebed van zijn broeders en zusters nodig. Hoe het afloopt in Orangeville, weten wij niet. Wij vernamen, dat de staking inmiddels is geëindigd en dat thans onderhandelingen worden gevoerd. Maar hoe ook, het is wel duidelijk, dat dit voor Mr. Hoogendoorn en zijn gezin moeilijke tijden zijn. En juist in zulke moeilijke tijden heeft een mens behoefte aan de gemeenschap der heiligen, die sterk spreekt in ons gebed voor hen.

Wij weten, dat de Hoogendoorns alleen staan in Orangeville. Maar wij mogen ervoor zorgen, dat zij niet eenzaam zijn.

☆ ☆ ☆

Een slecht voorbeeld

Het Canadese parlement heeft zich van zijn zwakke zijde laten zien, om het nu maar zeer zacht te zeggen. Wij denken nog niet eens aan het feit, dat zovele parlementsleden hun salaris hebben gekregen, terwijl er praktisch geen werk is verzet sinds de tijd dat zij zitting namen, hoewel het op zichzelf al erg genoeg is, dat er zo slordig met de tijd wordt omgesprongen in Ottawa, en dat er nog steeds niet enig werk van betekenis is verricht.

Dit echter nog daargelaten, heeft het parlement weinig of geen respekt kunnen afdwingen voor de wijze waarop de debatten in Ottawa zijn gevoerd. Er zijn nu al nieuw-gekozen leden (back benchers) die er zich bijna voor schamen lid van de volksvertegenwoordiging te zijn geworden.

De laatste sensatie was de Munsinger zaak. Deze troebele geschiedenis moge nu voor een poosje niet in het nieuws zijn, maar dit is maar tijdelijk. Straks als het gerechtelijk onderzoek bekend zal worden, zal blijken hoezeer mejuffrouw Munsinger het binnenlandse nieuws beheerst.

De leider van de oppositie, de vroegere minister-president Diefenbaker, heeft thans verklaard, dat hij en vroegere leden van zijn kabinet niet door de rechter ondervraagd wensen te worden. Dat kan. Mr. Diefenbaker en zijn collega's zijn "privy councillors" en op grond daarvan behoeven zij niets te zeggen.

En waarom wil Mr. Diefenbaker het niet? Omdat hij niet accoord gaat met de regels van het spel. Omdat de opdracht voor het gerechtelijk onderzoek naar zijn mening anders had moeten zijn.

Wij zijn daarin opnieuw teleurgesteld. Wij dachten dat dit standpunt beneden het formaat van een man als Mr. Diefenbaker was. Natuurlijk respekteren wij bezwaren die Mr. Diefenbaker tegen deze of andere regeringsmaatregelen heeft. Maar hij moet de regering regering laten en niet menen, dat de oppositie de teugels in handen heeft.

In een tijd waarin gezagsverhoudingen zozeer aan twijfel en inbreuk onderhevig zijn, hadden wij van Mr. Diefenbaker een andere houding verwacht. Een houding van loyaliteit. Nu heeft hij een slecht voorbeeld gegeven.

PASEN

De sterren bleekten aan het firmament,
Ook uit deez' nacht werd weer een dag geboren,
Een nieuwe dag, als altijd, onbekend;
Judea's bergen vingen d' eerste gloren.

In 't oosten opend' God Zijn hemeldeur,
Purper en goud kwam door de opening stromen,
Bomen en bloemen kregen weer hun kleur,
Nacht's schaduwen werden weggenomen.

In Jozef's hof geurden de rozen en
Ontwaakte vogels brachten lofgezangen,
Oranje-appels bloosden schuchter en . . .
Het kille graf hield nog Gods Zoon gevangen.

Totdat God Zelf aards fundamenten roerd',
En Hij Zijn boden naar omlaag deed dalen.
De wachters, of de dood zelf op hen loerd',
Vloden de glans uit 's hemels opperzalen.

En Jezus brak de oppermacht des doods;
De eng'len waren daar om Hem te groeten.
En heel de hof, die nu nog dieper bloosd',
Mocht Hem met frisse morgengeur ontmoeten.

Geen mens was daar, niet één zelfs, die zijn Heer
En Levensvorst, kwam dank en eer bewijzen.
Slechts bloemenharten openden zich teer;
Slechts vogels, die aanbiddende Hem prijsden.

Zo was 't begin van deze nieuwe dag;
O wonder Gods, de dood was overwonnen.
En was er ook geen sterv'ling die het zag,
Zij kwamen snel, want Gij waart het begonnen.

C. Speijer

ZONNIG BEGIN VAN DE LENTE IN NEDERLAND

Zandvoort: Duizenden liefhebbers trokken naar het strand om zich in de heerlijke lente-zon te koesteren.

Dingen die onder ons volkomen zekerheid hebben

❸

door Dr. L. Praamsma

Ik heb nogal wat op m'n hart, als ik over de dingen schrijf, die onder ons volkomen zekerheid hebben.

Ik heb vóór alle dingen dit op m'n hart, dat ik er veel verdriet van heb, wanneer eenvoudige gelovigen in de war worden gebracht.

Dat is een ontzaglijk gevaarlijk bedrijf, ook wanneer dit in de naam van eerlijkheid, openheid en wetenschappelijkheid gebeurt, en ik teken er een hartgrondig protest tegen aan.

Natuurlijk, ik weet het ook wel, dat met machtspreuken geen moeilijkheden worden opgelost, en dat met de slag van een zwaard geen knopen worden ontbonden. Laat ons met vreugde ruimte geven aan mannen, die staan in hun tijd, worstelen met de problemen van die tijd en trachten die problemen te doorvorsen tot op de bodem! Maar laten die mannen niet en nooit vergeten, dat ze die ruimte hebben in de gemeenschap van God's kerk, met al God's heiligen, aan wie ze verbonden zijn in de dingen, die onder ons volkomen zekerheid hebben; niet ergens daarbuiten; niet ergens in een ivoren toren; niet ergens in een vrijblijvende discussie in een geïsoleerde lerarenkamer, terwijl de schapen van kinderen buiten lopen te spelen.

Dat is niet het geval — de oude Schotten spraken graag van een Covenant, ze waren covenanters; wanneer de nood hoog was gestegen, traden ze samen in zo'n covenant met God, de edelen en de prinsen, de burgers en de schaapherders, allemaal samen, en ze wisten wat ze aan elkaar hadden.

Wij moeten ook weten, wat we aan elkaar hebben, voor God.

En we mogen dat ook weten.

Want als er één ding is, dat onder ons volkomen zekerheid heeft, dan is het het gezag van het Woord van God, ons in Zijn genade toevertrouwd in de Heilige Schrift, door de Heilige Geest ingegeven.

En in dat Woord staan ook de eerste hoofdstukken van Genesis; ook de ongelofelijke wonderen van het O. en N. Testament, die toch maar echt gebeurd zijn; ook de geboorte van onze Here Jezus Christus uit de maagd Maria; en Zijn getuigenis aan het adres van een moordenaar, die met Hem op de Goede Vrijdag in het paradijs kwam; ook Zijn waarschuwing dat er een brede weg naar het verderf leidt, naar een echt verderf.

Aan dat Woord zitten geen mythische tintjes en geen primitieve kleurtjes, die wij, mensen van het atoomtijdperk, wel even mogen bijschilderen of restaureren.

'Das Wort sollen sie stehen lassen', zei Luther, van dat Woord moet je afblijven.

Dat moeten we ook werkelijk doen.

Daarom dient het nergens toe, om zo vaak te herhalen wat al zo vaak herhaald is en te zeggen: 'De Bijbel is geen wetenschappelijk handboek; daarom wordt in Gen. 1 en 2 wel het machtig feit van de schepping vermeld, maar het wordt niet verhaald; hoe dat alles is toegegaan, daar heeft alleen de wetenschap mee te maken.'

Ongetwijfeld is de Bijbel geen wetenschappelijk handboek; Goddank is dat boek geen wetenschappelijk handboek; maar dat betekent niet, dat de Here in Gen. 1 en 2 niets meer gezegd heeft dan dat Hij de Schepper is; kunnen we dan niet meer lezen?

Hij heeft b.v. gezegd, dat hij eerst Adam maakte, de eerste mens uit het stof der aarde; en daarna Eva uit Adam.

Hij heeft dat niet in wetenschappelijke termen gezegd, maar wat Hij gezegd heeft is wel een eersterangs gegeven voor alle echte wetenschap.

Die Schrift is één geheel; ze kan niet gebroken worden; en ze moet worden uitgelegd zoals ze zich presenteert: historisch, profetisch, poetisch, apocalyptisch, maar altijd, zoals ze zich presenteert.

De Kerk heeft die Schrift verstaan.

Gode zij dank! — ze heeft die lamp helder zien branden, — en ze heeft dat verstaan van de Schrift neergelegd in haar Belijdenis, dankbaar voor de beloofde leiding van de Geest in de waarheid.

Ik breek hier geen lans voor het goed recht van die belijdenis, want ik schrijf hier niet voor Vrijzinnigen, die juist daarom Vrijzinnig zijn, omdat ze achter elke belijdenis een vraagteken zetten.

Ik wijs alleen op het grote voorrecht, dat we met al God's heiligen in ons Credo ons geloof belijden in de Drie-enige God; en met al de gelovigen van reformatorische levensovertuiging ons geloof in de enige troost in leven en sterven; ons geloof in de waarheid God's, zoals generaties voor ons die waarheid omhelsden en zoals we het door God's genade hopen te doen tot op de dag van Christus' wederkomst (E Voto Dordraceno). *)

Zonder enige twijfel is die belijdenis niet onfeilbaar; ze is vatbaar voor revisie en voor uitbreiding, en ze is stellig niet in alle delen up to date.

Maar eveneens, zonder enige twijfel vertolkt ze op klare wijze dingen, die onder ons volkomen zekerheid hebben.

Daar staan we samen in.

Dat loflied heffen we samen aan.

En daar stappen we niet even op ons eentje uit.

Daar brengen we niet onze persoonlijke correcties op aan, iedereen op zijne wijs.

Wie dat doet, verzuimt zijn schuldige plicht.

(Vervolg op pag. 2)

*) Dit is de titel van de bekende Catechismusverklaring van Abraham Kuyper en ze betekent: 'In overeenstemming met de wens, die op de Dordtse Synode is uitgesproken.' Die wens werd geuit door de buitenlandse afgevaardigden op deze Synode, na hun oordeel te hebben gegeven over de leer van de Ned. Ger. Kerken; ze vermaanden toen deze kerken, in deze rechtzinnig en eenvoudige confessie des geloofs standvastig te volharden, en haar onvervalst te bewaren tot op de komst van onze Here Jezus Christus.

Geef Uw

Adresverandering

steeds tijdig op aan de Administratie van CALVINIST-CONTACT

Dingen die onder ons volkomen zekerheid hebben

(Vervolg van pag. 1)

Wie een bezwaar koestert, dat die naam waard is, een bezwaar ten aanzien van de door de kerk beleden waarheid, moet in de kerk dat bezwaar neerleggen en er met die kerk uitkomen.

Anders loopt die belijdenis gevaar een pracht van een oude vlag te worden bovenop een toren van Babel; en dat dit gevaar niet denkbeeldig is toont de situatie in menige kerk en kerkelijke organisatie.

Wij belijden de leer van de Schrift tot onze vertroosting (Rom. 15:4-6).

Wij belijden, onder meer, dat onze ziel terstond na dit leven tot Christus haar hoofd wordt opgeheven (Cat. Zondag 22).

Wij belijden, dat Christus eenmaal komen zal, 'die al Zijne en mijne vijanden in de eeuwige verdoemenis zal werpen, maar mij met alle uitverkorenen tot Zich in de hemelse blijdschap en heerlijkheid nemen zal.' (Cat. Zondag 19).

Wij belijden, dat 'de Vader, door Zijn Woord, dat is door Zijn Zoon, de hemel, de aarde en alle schepselen uit niet heeft geschapen, wanneer het Hem heeft goedgedacht, aan een iegelijk schepsel zijn wezen, gestalte en gedaante, en onderscheiden ambten gevende, om zijn Schepper te dienen (art. 12 Ned. Gel. Bel.).

Dat zijn dingen, die onder ons volkomen zekerheid hebben.

Zie HOLLAND

PROFITEER VAN DE GOEDKOPE 21-DAAGSE RETOURS

Montreal—Amsterdam .... $335.—,
Toronto—Amsterdam .... $381.—.

Vertrekdatums tot 9 juni, van 11 juli tot 4 augustus, of na 28 aug.

BOEK NU bij de expert

LUCAS KOOPS

Manager

VALENTINE TRAVEL Service 485-0336

1642 Bayview Av, Toronto 17 Ont.

INGEZONDEN

De fabriek in Orangeville draait weer, maar de Steelworkers blijven zwijgen!

De vorige week vermeldden we U de gegevens van het revolutionaire optreden van de Steelworkers in Orangeville die, door middel van een haast complete stillegging van de fabriek van Greening Metal Products & Screening Equipment Company één van hun medewerknemers, Dirk Hoogendoorn, onder hun dictatoriale knie probeerden te krijgen, omdat deze Christen-arbeider weigert steun te verlenen aan een organisatie wier onchristelijke practijken en principes hij niet met een vrij geweten kan onderschrijven.

De wilde staking, begonnen op vrijdag 18 maart, duurde 8 dagen! Elke dag heeft Mr. Hoogendoorn trouw gewerkt. Elke dag opnieuw stonden de leden van deze socialistische vakorganisatie, de grootste in Canada, hem jouwend op te wachten; 's morgens wanneer hij de fabriek binnen ging en 's avonds wanneer hij huiswaarts keerde. Elke dag kwam echter ook de politie terug en elke dag stond ook een vertegenwoordiger van de C.J.L. Foundation hem op te wachten. Van de vele kranteknipsels die de Foundation toegestuurd kreeg bleek duidelijk dat in Orangeville iets gebeurde dat blijkbaar nog niet eerder in Canada had plaats gevonden: een staking om iemand, die, vasthoudende aan de Christelijke beginselen, resoluut weigert een machtiging te tekenen om Steelworkers' contributie van zijn loon af te houden.

Mr. Hoogendoorn heeft die moeilijke week de gemeenschap der heiligen dagelijks in concrete zin beleefd. Velen, onder wie verscheidene Christen-Canadezen, hebben hem gesproken, geschreven, of persoonlijk opgezocht om hem te bemoedigen. We kunnen er ook zeker van zijn dat velen de Here hebben gevraagd, niet alleen dat Mr. Hoogendoorn stand mag houden, maar vooral dat het werk van de C.J.L. Foundation voor recht en vrijheid van organisatie en godsdienst rijkelijk gezegend mag worden en dat er spoedig een einde mag komen aan de gewetenloze manier waarop vele vakorganisaties op het Amerikaanse continent dit op de Bijbel gegronde recht proberen te vertrappen.

Gedurende de hele week werd regelmatig contact gehouden met de bekende advocaat van de C.J.L. Foundation. Op vrijdagmorgen 25 maart, dus *voordat* de staking ten einde kwam, hielden Mr. B. A. Kelsey, Mr. B. J. MacKinnon, Q.C., and Mr. Gerald Vandezande "krijgsraad". We hadden namelijk vernomen dat de bedrijfsleiding en de Steelworkers een vergadering belegd hadden voor dinsdag 29 maart, waar, volgens zeggen, getracht zou worden om het geschil samen op te lossen. Daar het helemaal niet zeker was wat er met Mr. Hoogendoorn zou gebeuren, gaf de Foundation opdracht aan Mr. Kelsey om zowel de districtsvertegenwoordiger van de Steelworkers, Mr. Ed Hurst, als de fabrieksdirecteur, Mr. R. Jones, in een duidelijke brief het standpunt van Mr. Hoogendoorn opnieuw bekend te maken. Vanwege de belangrijkheid van de inhoud van deze brieven laten we hier onvertaald de tekst volgen.

March 25th, 1966.

Greening Metal Products and Screening Equipment Company,
45 Third Street,
Orangeville, Ontario.

Attention: Mr. R. Jones
Plant Manager.

Dear Sir:

As you are of course by now aware we are the solicitors for Mr. Dirk Hoogendoorn.

In our view the action presently being taken by local 6266 of the United Steelworkers of America constitutes coercion and intimidation, and is in clear violation of The Labour Relations Act and The Criminal Code of Canada. Mr. Hoogendoorn appreciates the fact that he is still working with your Company, and that you have quite properly refused to be influenced by the illegal action taken by the Union and its members.

Mr. Hoogendoorn intends to adhere to his present course of action, based as it is on his unalterable convictions. We have advised him that he is entitled to take Court action to protect his rights should they be violated at any stage and in any way. His instructions to us are to take whatever Court action is necessary to this end.

To compel Mr. Hoogendoorn to support the United Steelworkers in any way would constitute unlawful discrimination against him because of his firmly held religious and political convictions. It is clear to us that your present stand is the only one which can morally and legally taken.

The position we took in our letter to you of September 15th, 1965 still stands. We are sure that you will not wish to concede to conduct which is unlawful and discriminatory both in purpose and effect.

Yours very truly,
"Brian A. Kelsey"

March 25th, 1966.

Special Delivery
United Steelworkers of America,
108 Hurontario Street,
Collingwood, Ontario.

Attention: Mr. Ed Hurst
Area Representative

Dear Sir:

We act as solicitors for Mr. Dirk Hoogendoorn who is employed by Greening Metal Products and Screening Equipment Company in Orangeville. We understand that you are the area representative of the Steelworkers and that you have been concerned in the unlawful strike action and picketing engaged in by Local 6266 of your Union.

In our view the conduct of the members of this Local during the past week in ceasing work and engaging in mass picketing outside the Company's premises, in an attempt to intimidate both Mr. Hoogendoorn and the Company into submitting to the Union's demands that he support the Steelworkers, constitute clear breaches of The Labour Relations Act and The Criminal Code of Canada.

You are well aware of the reasons why Mr. Hoogendoorn refuses to comply with the Union's demands. His strong religious and political convictions prevent him from lending support of any kind to the Steelworkers which adheres to the socialist concept of labour-management relations completely opposed to Mr. Hoogendoorn's Christian view, and which is universally known to be the prime supporter of the New Democratic Party.

In our view, the law will protect Mr. Hoogendoorn from the Steelworkers's attempts to coerce him into supporting it. Such attempts constitute a form of discrimination which is forbidden by The Labour Relations Act, The Ontario Human Rights Code and The Canadian Bill of Rights, and which may be prohibited by the Courts.

This letter is formally to notify you that our advice to Mr. Hoogendoorn is that he is entitled to continue to resist every attempt made to force him to submit to your discriminatory demands, and that he has instructed us to take whatever Court action is necessary to protect his rights.

Yours truly,
"Brian A. Kelsey"

Laat in de middag van vrijdag 25 maart vernam de Foundation dat de Steelworkers besloten hadden om maandagmorgen 28 maart het werk te hervatten. Dit gaf natuurlijk reden tot blijdschap, maar daar was echter de kous nog niet mee af. Wat zou er met Mr. Hoogendoorn gaan gebeuren? Inderdaad kwamen maandagmargen de Steelworkers weer opdagen bij de fabriek, en, om in te halen wat in één week verloren was gegaan, begonnen zij onmiddellijk Mr. Hoogendoorn weer dood te zwijgen op het werk. Het wachten was dus nu op het resultaat van de vergadering die dinsdag in Toronto gehouden zou worden.

Later bleek echter dat noch de bedrijfsleiding noch de Steelworkers iets gaven om het Christelijk standpunt van Mr. Hoogendoorn en de achter hem staande C.J.L. Foundation. Wat gebeurde namelijk? Dinsdagavond kwam ons ter ore dat het dispuut tussen de bedrijfsleiding en de Steelworkers aan een "neutrale" arbitrageraad (arbitration board) was voorgelegd. Dit gebeurde zonder dat iemand er ook maar iets van afwist! Noch Mr. Hoogendoorn, noch Mr. Kelsey, noch de C.J.L. Foundation, kregen een uitnodiging of de gelegenheid om voor deze raad het Christelijk standpunt uiteen te zetten. Pas *na* de vergadering, die blijkbaar gehouden werd achter gesloten deuren, kregen we te horen wat de Company en de Steelworkers hadden gedaan. Ons is helaas niet bekend wat zich heeft voorgedaan op deze vergadering, welke onder leiding stond van de arbiter Judge Moore van Toronto. Wat de C.J.L. Foundation wél weet is, dat mocht Mr. Hoogendoorn alsnog ontslagen worden, de C.J.L. Foundation direct dit belangrijke geval voor het gerecht zal brengen.

Gerechtelijke actie zal natuurlijk niet noodzakelijk worden wanneer de Steelworkers en de Regering van Ontario hun taak en verantwoordelijkheid zouden verstaan. Het is echter zeer de vraag of we dit mogen verwachten na de veelzeggende ontwikkeling van de afgelopen week.

S. De Jong
Namens de C.J.L. Foundation,
P.O. Box 151, Rexdale, Ontario.

VAN MEGGELEN'S DUTCH GROCERIES AND TEXTILES

2 ELMHURST DRIVE (Entrance backdoor)
CORNER ALBION ROAD, next to Shell Station
REXDALE, Ontario
VAN 6 TOT EN MET 9 APRIL

10% KORTING
op ALLE TEXTIEL EN WOL

Specials voor de Feestdagen:

Beschuit (Tellyboy)	3 rollen voor	55 cent
Grote blikken Snijbonen		55 cent
Gekleurde Hagelslag		22 cent
Sprits Koekjes		30 cent
Chocolade-eitjes in Netjes		19 cent

OOK VERSE WITLOF VERKRIJGBAAR
WIJ BEZORGEN AAN HUIS
741-8659

FREEDOM

is everybody's business!

SEND YOUR DOLLAR to C.J.L. FREEDOM FUND

P.O. Box 151, Rexdale, Ont.

The Committee for Justice and Liberty mailed more than 6,500 letters requesting $1.00 to finance its actions for freedom of association. What has been your response?

Balance as of last week	— from 1,339 contributors	— $2,788.40
Received this week	— from 93 contributors	— 246.63
Balance as of today	— from 1,432 contributors	— $3,035.03

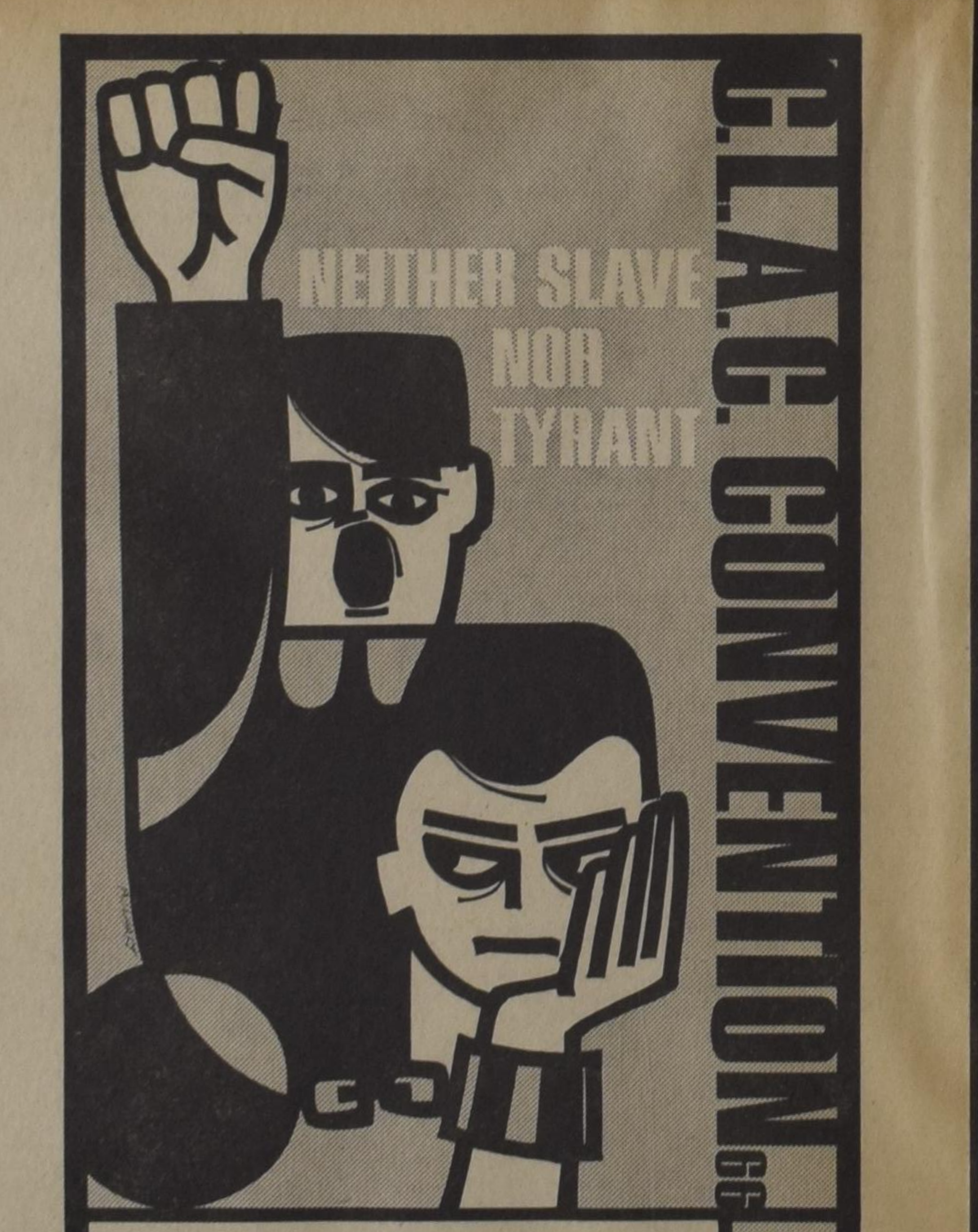

Dr. Joel H. Nederhood will be the theme speaker at the C.L.A.C. Convention on Saturday, April 23, in the Toronto District Christian Highschool, 8th Avenue, north of Highway 7, Woodbridge. The business session begins at 10 a.m., the educational session begins at 2 p.m. Both sessions are open to the public.

Aankondiging van een nieuwe genezende stof: Slinkt Aambeien

Exclusieve genezende stof heeft bewezen dat het aambeien slinkt en beschadigd weefsel heelt.

Een vermaard onderzoekinstituut heeft een unieke genezende stof ontdekt met de eigenschap om aambeien pijnloos te doen slinken. Het verlicht het jeuken en ongemak in minuten en versnelt het genezen van het beschadigde en ontstoken weefsel.

In geval op geval, terwijl het zachtjes de pijn verlicht, vond feitelijke vermindering (slinking) plaats.

Het meest belangrijke van alles — de resultaten waren zo grondig dat deze verbetering over een periode van vele maanden bleef gehandhaafd.

Dit werd bereikt met een nieuwe genezende stof (Bio-Dyne) dat snel beschadigde cellen helpt genezen en de groei van nieuw weefsel bevordert.

Thans wordt Bio-Dyne aangeboden in zalf en zetpil vorm genaamd Preparation H. Vraag er naar bij alle apotheken. Voldoening of U krijgt Uw geld terug.

(Adv.)

Voor al Uw

Verzekeringen

Auto-, Brand-, Ongevallen- en Ziekteverzekering
(met wekelijks inkomen)
en alle andere verzekeringen

Mac. Vanderhout

Insurance Agency Ltd.

795 KING STREET EAST — HAMILTON, ONT.

PHONE LI 4-2837

CALVINIST-CONTACT
DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY
P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Phone 547-1488 and 547-1489

Editorial Committee: Revs. J. Geuzebroek (president), J. Van Harmelen (secretary), Dr. R. Kooistra.

Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Company Ltd., Hamilton, Ontario.

Calvinist-Contact is published Friday every week.
Closing date: Saturday before date of issue.
Subscription price: $5.00 per year.

All communications should be addressed to the office of Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Articles in this paper express the viewpoints of the authors and do not necessarily express the opinion of the editors.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions of its authors.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary.
Contents may not be reprinted without permission of the publisher.

CHRISTIAN COURIER

A SUPPLEMENT TO CALVINIST-CONTACT

Editors: Dr. P. Y. DeJong, Rev. F. Guillaume, (Mrs.) Bernice Schrotenboer, (Mrs.) Ineke Parlevliet.

Managing Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Co. Ltd., Box 312, Station B, Hamilton, Ont., Phone 547-1488 and 547-1489.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary.

Contents may not be printed without permission of the publisher.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.

WHAT ABOUT TONGUE-SPEAKING?

BY THE REV. MICHAEL DEVRIES

On January 1, 1901 Miss Agnes Ozman, a student at Bible College in Topeka, Kansas spoke in tongues. Soon other students did the same, as did the founder and president of this College, the Rev. Charles F. Parkam. And so, after more than 1800 years of virtual silence, suddenly there came again into the Christian world that strange phenomenon of the early church, *glossolalia* — a speaking in tongues.

This experience at Topeka is often referred to by the Pentecostals as the beginning of the modern Pentecostal revival. It is pointed out that this revival started at the very beginning of this 20th century! Since this historic occurrence of six decades ago the Pentecostal movement has sprung up like mushrooms all over the world. The growth of the Pentecostal churches is fantastic. It is estimated that there are 8,500,000 Pentecostals in the world, and more than 2,000,000 in the United States. Not too long ago Time reported, "Booming throughout the world, the Pentecostal movement has attracted the nominally Roman Catholic people of Latin America with a missionary effort that makes it the fastest-growing Protestant church in the Western Hemisphere."

The Pentecostals think their Oldtime Religion is truly oldtime — a return to the direct, untrammeled belief of the early Christian church, a return to the original experience of the apostles. Glossolalia, the ability to speak a foreign language without going through the trouble of mastering it, is regarded as the necessary evidence that one has received the baptism of the Spirit.

For several decades tongue-speaking was pretty well confined to Pentecostal churches; today, however, this is no longer the case. Some six years ago news media proclaimed loud and clear that there was a new outburst of tongues in non-Pentecostal churches. From Michigan, North Dakota, California, and the campus of Yale University came reports about those who were supposed to have had the glossolalia experience. Protestant Episcopalians, Methodists, Lutherans, Presbyterians and many others were said to be participating in this gift of tongues. Time and again today we hear of speaking-in-tongues, not just in store-front churches of the Pentecostals but in Gothic sanctuaries of established denominations. Neo-Pentecostalism, as Russell T. Hitt has named it, is bringing tongue-speaking in the limelight as never before in history. This ability to speak in tongues is so often in the news that it is becoming a very live issue today.

It is not at all uncommon for pastors in our Reformed churches to hear the question: What about tongue-speaking? Church members are asking, How must we evaluate this strange phenomenon of tongue-speaking? Is it divine or devilish? Is it a blessing or a bane? Is it a genuine gift of the Spirit or a human reaction which has been psychologically induced?

Anyone interested in this subject of tongue-speaking can now turn for many of the answers to an excellent book, written by Dr. Anthony Hoekema, professor of systematic theology at Calvin Seminary. His new book entitled *What about tongue-speaking?* treats the subject of tongue-speaking in a very thorough manner. It is the best treatment on this subject that I know! Several Dutch books are printed which deal, in part, with this phenomenon of the gift of tongues, but there is very little English material about it which one wishes to consult for a Reformed answer.

Professor Hoekema's book grew out of series of lectures given in October, 1964, at the Conservative Baptist Seminary in Denver, Colorado. The main purpose of this book is "to make a Biblical and theological evaluation of the phenomenon of tongue-speaking."

A brief but very helpful survey of glossolalia opens the book. The reader is given a bird's-eye view of tongue-speaking since the early Christian church. And what does the voice of church history tell us? Dr. Hoekema, having carefully weighed the evidence of past history comes to the following conclusion:

> . . . glossolalia has occurred only occasionally in past years, and that it is has been found to occur, not in the major segments of the historic Christian church but among minority groups, some of which were definitely heretical. Glossolalia is therefore not a part of the great tradition of historic Christianity, but is rather an isolated phenomenon which has occurred sporadically, under unusual circumstances. (p. 23.)

What significance is ascribed to tongue-speaking by those who practice it? In the second chapter of the book Dr. Hoekema presents the opinion held by most Pentecostal bodies. It is not easy to pinpoint the exact view of Pentecostalism and Neo-Pentecostalism on this subject under discussion. The reason is obvious. Pentecostalism does not present a united front. There are all sorts of churches which consider themselves a part of the Pentecostal movement. In the United States there are at least nine large Pentecostal bodies, such as the Assemblies of God, the Church of God in Christ, the Church of God *et. al.* The dominant position seems to be this: tongue-speaking is the necessary evidence that one has truly received the baptism of the Spirit, a baptism that is distinct from and subsequent to regeneration and a must for every true believer.

The Pentecostals as well as the Neo-Pentecostals wish to live by the Scriptures. They will be quick to point out the Biblical evidence for their position on Spirit-baptism and tongue-speaking as its initial physical evidence. Dr. Hoekema, in a scholarly but also very pastoral way, subjects the Pentecostal claims to the test of Scripture. A detailed exegesis is given of the passages in question, especially the much debated texts in Acts 1 and 1 Corinthians 12-14.

He who listens carefully to the Biblical givens in the book of Acts, so Professor Hoekema concludes, will have to admit that there is no substantial evidence for the Pentecostal doctrine that every believer should seek a postconversion Spirit-baptism and be able to speak in tongues as evidence of this experience!

Furthermore, though the apostle Paul does assign some value to glossolalia in 1 Corinthians, it must be noted that he carefully circumscribes its value. The author concludes:

> One certainly does not get the impression from these chapters that tongue-speaking is the *sine qua non* of mature Christianity . . . .The predominant impression one receives from a careful study of these Chapters is rather that if one is seeking the very best gifts, he will probably not seek glossolalia. (p. 101.)

In chapter 4, a theological evaluation of tongue-speaking, there is a bit of overlapping and some repetition, but in a very concise and cogent way the author drives home several basic thoughts.

A question that comes up repeatedly is, "May we believe that tongue-speaking is still operative in the Christian church today?" Dr. Hoekema follows the opinion of John Owen, Warfied *et. al.* and presents four strong considerations of why he believes tongue-speaking to be no longer operative in the church. First of all, certain Scrip-

(Continued on page 11)

MISSION TO MARINA

New York (CFN) — If the role of the doctor, the farmer, the traveling salesman, and the business executive has changed in this Twentieth Century, so has that of the minister of the Gospel. The old image of the preacher as a Bible-carrying person with all the answers, and whose only means of communicating to them was from a round box called a "pulpit," just doesn't fit anymore.

Take the case of the Rev. Roy Blumhorst, for example.

His "parish" is Marina Towers, Chicago's famous twin apartment towers which rise like two giant corncobs overlooking the Loop. His "pulpit" is movable — his own 47th floor efficiency, the laundry room, the elevators, the bowling alleys — wherever he meets the more than 1300 people who call Marina City "home."

They have come here to live from as far away as Sweden, Argentina, and India, and 96% of them are over 21 years of age. Pastor Blumhorst's three small children make up a sizable portion of the remaining four per cent. Two-thirds of the people are single, — many divorced, many confirmed bachelor men and girls — and the population is almost equally divided between men and women.

It was quite an adjustment for the Blumhorst family of four to move from a modern three-bedroom suburban parsonage to a one-bedroom apartment in the sky two years ago. Their church body, The Lutheran Church — Missouri Synod, asked Pastor Blumhorst and family to become "missionaries" to Marina City. Their call was not to build a church or even to conduct worship services. They were simply to live among the people of their parish; to listen to what they had to say to the church about their resources, needs, attitudes, beliefs, and style of life; and while listening, to give witness to the lordship of Jesus Christ in their own lives and in the world.

The church does not have to find a way to get into Marina City, says Pastor Blumhorst. "It enters Marina City every time a Christian signs a lease."

What Marina City needs, he contends, is "laymen who are the mission." He asks that we note his language carefully. "I am not asking for laymen who support missions, necessary as this is. Neither am I asking for laymen who have missions, that is evangelism, as an avocation. What I mean is the crucial necessity for people who realize that they themselves are Christ's mission to the world, that He does His reaching, speaking and demonstrating to the man at work or the person in the group through them and their life."

After two years of high-rise living, the Lutheran minister likes it. He has discovered that the residents of Marina Towers have some good things going for them.

"I agree," he says, "with locking the salesman out, and locking the clergyman out who would be a door-to-door salesman. If somebody is going to have a brush with Christianity, it should be in the person of a Christian layman who is interested in him, his neighbour or co-worker."

The nucleus of Christians within Marina Towers whom he has challenged or converted to his way of life, get together frequently by chance or design to share common interests and discuss mutual problems. Nagging fears of loneliness and lovelessness afflict the residents of Marina City much the same as they do people living in the suburbs or in the western sand hills country.

Pastor Blumhorst's approach is basic and simple. "The church needs messengers who will focus their work around the three c's," he says. These three c's he describes as contact, communication, commitment.

He is disturbed because people do not worry enough about contact. "Jesus talked to a woman at the well. Today we often have to build the well with an art group or some other kind of interest group before we can even speak. Communication is just as great a problem. All the old words are often meaningless to the non-churched person. The problem of commitment is that it must be to Jesus Christ and not simply to church membership."

Pastor Blumhorst's mission to Marina City residents is to share Christ through these three c's — and to convince as many of them as he can to join him in this work.

THE WORLD AROUND US

by John Vriesinga

U.S. WAKING UP TO REALITY?

For the past fifteen years the United States have steadfastly followed an anti-China policy. When the communists took over control of the mainland, the Americans put their hopes on the Nationalist Chinese, who had fled to the island of Formosa. They expected that communism would not take root in China and that sooner or later the tide would turn in favour of a Chiang Kai Shek.

Today, fifteen years later, that hope seems completely unrealistic. Communism has taken root in China, it found a rather fertile seed bed in the heads and hearts of the 700,000,000 Chinese. Moreover, communism has been able to raise the standard of living of the average Chinese considerably, it has given them a new lease on life, a new challenge to live for. A return of the Nationalists to the main land seems farther away than ever.

All these years the American foreign policy has been based on the assumption that communism was only a temporary stage China went through. For that reason, the Red Chinese were never recognized by the Americans, they were not allowed a seat in the United Nations and they were surrounded with military safeguards to prevent them from spreading the communist disease.

Today there are rumors that Washington is finally considering a modest switch towards a less antagonistic attitude. Nothing official yet, just the phrasing used in various statements on China seem to indicate a very gradual change.

Of course, the United States realize that they cannot keep Red China out of the U.N. forever. They cannot hope to contain the giant by constantly surrounding it with military safeguards. Either the red giant has to submit to United States superiority, or the United States have to recognize that they cannot hope to force him into submission.

There are all sorts of complications, as for instance the relation between Moscow and Peking on the one hand and the relation between Washington and Moscow on the other. There is also the difficulty that recognition of Red China would mean abandoning the claims and hopes of Chiang Kai Shek and his Nationalists.

All in all it's a thorny problem from which it will be difficult for the U.S. to extricate itself without getting hurt a little. They're cautiously feeling their way around to see how they can get out with the least scratches.

If some solution is found and recognition of Red China becomes a fact, this would drastically change the picture of our world. It would be a change towards more peaceful relations generally.

A change of attitude toward Red China on the part of the United States would come as the almost inevitable result of developments already taking place.

Politics and diplomacy may have a way of dogmatically clinging to one set of ideas, but if the ideas are unrealistic life itself has the habit of engulfing and drowning them.

France and Great Britain have recognized Red China for years. Canada is selling the Chinese communists millions upon millions of tons of grain. Just recently came the news that West German financiers have completed an agreement to build a huge steel plant in communist China. The odd fact is that through U.S. involvements in European economy even American capital will so be used to build up the strength of the Red Chinese.

From this it would seem that a bridging of the gap between east and west is almost certain, despite temporary set-backs and violent vituperations.

Is this bridging part of the process that in the end must lead to world-unity and the coming of the anti-christ?

• • •

DUBIOUS TASHKENT

West Germany's veteran politician, 90 year old Conrad Adenauer, has said farewell to public life recently when he stepped down as president of the Christian Democratic Party..

He held a carefully prepared speech that was duly applauded in the right places. But then he deviated from the prepared text to tell his audience he has changed his mind about Russia, and the applause was not so loud. Adenauer has always been convinced that Russia was preparing for world domination through a third world war. Now he believes that the Kremlin has switched course and is striving for peace instead. Reason for Adenauer's change of heart was, he said, Kosygin's successful mediation in the India-Pakistan conflict.

Irony would have it that only a few days after Adenauer held his speech, the Indian minister of foreign affairs filed a note of protest with Pakistan and various other nations about "anti-Indian propaganda in Pakistan". He even said that "it will be very difficult for India to follow the present policy of restraint for very long" unless Pakistan adheres to the Tashkent spirit.

What bothers the Indians most is that Pakistan accepts military aid from Red China on a large enough scale to make it necessary for them also to step up "military preparedness".

The newspapers reported on Monday, March 28, that secret talks are being held between Ayub Khan of Pakistan and emissaries of Mao Tse Tung, ostensibly about Vietnam. One is inclined to read into this that Red China would like to back Pakistan's claims to Kashmir in exchange for Pakistan's siding with the communist in Vietnam.

Since the war between India and Pakistan came to an end, the fact has leaked out that president Johnson sent a warning to Peking to stay out of the conflict. It seems now that the Chinese are still very eager to get involved. It also seems that the Pakistani's are just a little too eager to accept help from Red China for anyone to really believe in the spirit of Tashkent, Conrad Adenauer's bright hopes notwithstanding.

For the rest, nobody will take kindly to Chinese meddling in the old conflict, and it will only result in an even greater loss of prestige.

A medical call from overseas

by A. Vandermaas, M.D.

Canada is supposed to be a vast and young country with great opportunities. This is the way one often reads about it and it is what many people expect to hear or want to hear. But this statement is far from true, because it is much too limited. Certainly, geographically Canada is large and vast . . . where man does not live. Culturally it is young . . . measured by what standards? It holds great opportunities indeed . . . for whom to realize today?

Since the world is created to serve man it is rather theoretical to consider the Canadian world without its living masters. And if one looks at Canadian life the way it is centered around its citizens, one will find that basically it is like anywhere in Europe. Even apart from the enormous undeveloped and barren northern areas the population admittedly is not as dense as in Western Europe. But the larger cities bustle with life and activity, while the smaller cities often differ much less from their larger brothers than is the case in Europe. Here the vastness of the country belongs to the books. Here cultural development is evident on all sides. Whether this culture can or cannot match the European level depends largely on what one's cultural standard is. If this standard has advanced from a Renaissance notion to a 20th century one and includes modern technical development and the availablity of all sorts of goods and facilities, I am not worried about the appraisal. Finally, as far as the great opportunities are concerned, for these one nowadays does not travel to remote areas any more. These can be found right in the cultural centers, certainly no less for the Christian University graduate. It is therefore that this call from overseas is directed to the readers of "Soteria".

In this country, where church membership is a requirement for the educated man but faith is not expected, immigration has caused changes which will make an increasing impact as time goes on. Only ten years ago a Christian School was practically unknown here while at present there are over 40 such schools in the province of Ontario only. But what is more: these schools are all paid by parents, who also pay for the public schools through their taxes and beside that still usually have their own home, car, refrigerator, T.V., hi-fi set and sometimes a large food freezer. Canadians, who consider their country and school system christian enough (again without faith), seriously frown at this separatism, which they tend to see as a breach of unity. On the other hand they can not hide their amazement about the progress that is being made by this group of immigrants that otherwise succeeds so well in integrating into Canadian society. It stands to reason that the parent-owners are very proud of their schools.

If I further mention the emerging Christian high schools or the projected Teacher's Training College, the Christian press, labour movement and scientific support for university students one can imagine that this growing development needs a multiplicity of devoted leaders. This is an area in which there is a relative shortage. In fact there are many examples of people who have gained a position within the christian community here which they would not have reached in a much longer time in The Netherlands, not because of a relative lack of ability, but because of a difference in demand. A frequent occurrence is also that through sheer scarcity of qualified and willing people several leading tasks are performed by the same person.

One of the undertakings that is at present faced with the task of finding a suitable staff is the Salem Christian Sanitarium Association. This interdenominational organization hopes to open a Christian Mental Hospital in 1968. There is not only a great demand for christian psychiatric and related workers in this country, but the area of mental illness also presents a national challenge. The Canadian mental hospitals have in general not reached the level one finds in several European countries, amongst which The Netherlands. That a higher quality of service in this field can also be achieved on this continent, has been proven in the U.S.A. The Pine Rest Christian Hospital in Grand Rapids, Michigan, is one of the largest and best mental hospitals in that country.

The Salem Christian Sanitarium Association has acquired 100 acres of land near Toronto and hopes to start with a small unit and one full-time or two part-time psychiatrists. There is not much doubt that with the expanding reformed population the institution will also grow out and the association envisions a large hospital with high psychiatric standards in the future. With the help of a capable and eager staff of christian psychiatrists, psychologists, social workers and others this should be possible. Taking into account the modern role of psychiatry, this hospital could well become a strong pillar for the reformed society in this province.

Does not this outlook hold great opportunities? And what a challenge do these present! It must be admitted that they pertain to the future. But which challenge does not? In the meantime this is a fortunate thing. Because, like in other countries, most professions are protected through a licensing body. Consequently some time will have to be spent in Canadian training. For a social worker this will not involve too much, if any, but for a psychiatrist a few years of internship are required in which he can usually earn enough to make ends meet. He will also have to write several examinations. This is just as well, since it is one thing to be a tourist in this country, but quite another to practise psychiatry.

Is there anyone who wants to take up the challenge pictured above? Anyone who wants to meet the great opportunities of this country? According to the Canadian there should be many, because he sees the Dutch as an extraordinary enterprising and determined people, who love their freedom and independence more than any other people in the world. This is possibly why few immigrants from The Netherlands return to their native country. There is a freedom in Canada which is hard to define, but undoubtedly finds its origin in the national character of its people. It is this freedom that has so much appeal for the Dutch immigrant.

Let's Play Chess

Editor: Mr. C. HESS

SECOND SERIES OF PROBLEMS IN APRIL

No. 202
Author: Schade VanWestrum.
Black: 8 pieces

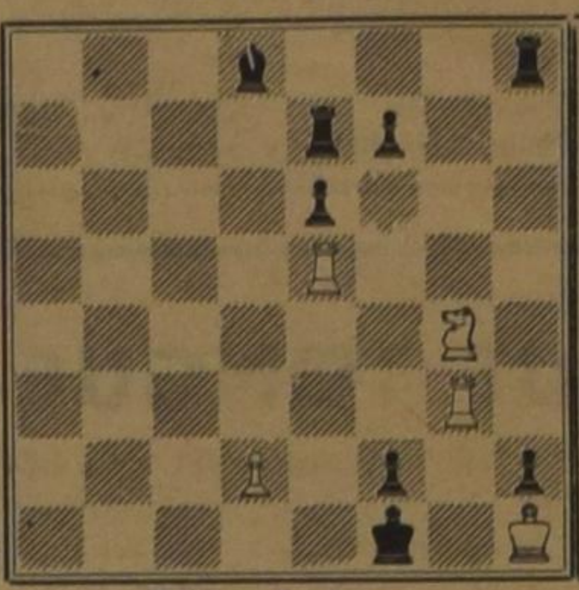

White: 5 pieces
White to play and mate in three moves. 3 points.

No. 203
Author: C. Goldschmeding
Black: 3 pieces

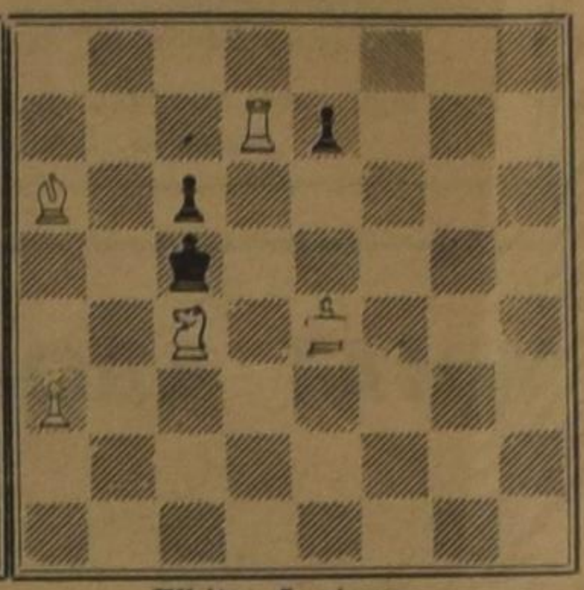

White: 5 pieces
White to play and mate in three moves. 3 points.

NOTES

1. For the second series of April I offer two three-movers. I want to please the people who find several problems too easy.
2. The theme of No. 202 is: if something does not work in one way we should try another. The full solution is asked for.
3. I wonder whether or not all of you will find what the author had in mind in No. 203. Although it's a miniature, the problem is worthwhile. This one also needs a full solution.
4. The deadline for the solutions is the 20th of May. Those who live outside of Ontario have 5 days more. Send your letters to the editor personally: c/o P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

THE RIDDLE OF BECKMANN

by John Knight

A pessimist, according to a humorous definition, is a person who turns out the light to see how dark it is. Pessimists aren't very popular since they don't seem to enjoy life and constantly reflect on misery. We would sooner associate with their opposites: the optimists.

There are people however, who are fascinated by looking at the "dark side of things". One of them was undoubtedly Max Beckmann, a German artist who was a true disciple of the philosopher Schopenhauer, who is often characterized as the arch-pessimist.

Beckmann was born in Germany in 1884, became an accomplished artist at an early age and was at least in his own country quite a famous man in the early thirties. When the one-time art student Adolph Hitler became dictator and tried to dictate new art styles, Beckmann saw the handwriting on the wall and ran for his life. He moved to Amsterdam, where he lived throughout the Second World War. He lived there in poverty, unaccepted and miserable. Once, in a gloomy mood and convinced he wouldn't live much longer he wrote in his diary: "What a pity, for I can really paint quite well."

Beckmann's life became considerably brighter when in 1947 he was invited to come to the United States. Here he received recognition. Various exhibits of his works were organized, young artists sought him as a teacher and it was also here that he produced some of his finest work. At the end of 1950 Beckmann collapsed while taking a stroll in a New York park. Twenty-four hours earlier he had finished his "farewell' painting, the last of almost eight hundred works.

This, in a nutshell is the life of Beckmann. A life that was terminated on the morning of December 27, 1950 but that will be the subject of much study for decades to come. Because Max Beckmann's life and work were a riddle and there is much in his work that, sixteen years after his death, is not understood.

The painting we are discussing in this article is "Departure"; it is a triptych (a work in three panels) and the first of nine triptychs done over a period of eighteen years. Triptychs are usually "read" as follows: left panel, right panel and lastly the key or center panel. Very often the center panel serves as the very personal comment the artist makes about the scenes or activities of the side panels. Triptychs, like three-point sermons, are an excellent vehicle for an artist to preach, to share a view with others. But since Beckmann's paintings are the result of visions and dreams, they are not interpreted easily.

"Departure" was once called "Scenes from Shakespeare's Tempest" by the artist to mislead Hitler's censors. They would have ample reason to question Beckmann had they taken a close look at the panels. Beckmann protested in this work against the Nazi henchmen and the degrading of human dignity in the Nazi state.

In the right panel, the man beating the drum is the symbol of "der Führer" setting the pattern of behaviour for his followers.

Where others depend on conversation or writing to communicate, Beckmann used his pencil and brush. He put his "soul" into his work.

He was also a disciple of Schopenhauer. He viewed life as an essentially painful experience, just as Schopenhauer did. In this hard, tough world self-preservation is what makes people click: everyone for himself! And central in this view of life is man's Will, the will to live, the sheer drive of pushing oneself in competition with others. This self-seeking will is really the source of misery. The more intelligent a person is, the more one becomes aware of this miserable life. Naturally this view of life doesn't make the Schopenhauer followers very joyful people. Hence the word pessimist!

But there is a way out of this misery, according to the German

ciety. Withdraw into another world!

Those who knew Beckmann during his last years speak of him as a haunted man, a man of inner conflict. But his outward appearance remained aloof and stern. Only his eyes betrayed his inner life.

DEPARTURE

Now that we know a little about Schopenhauer's philosophy we can understand "Departure" better. The left and right panels give us a penetrating look at the miserable life, the world of events. Beckmann preferred to call this the world of political reality.

The side panels are brutal. On the left we see an executioner, ready to strike a blow at a kneeling and bound woman. The figures in the rear are not able to help. One is held in a trash can or

Max Beckmann. Departure (1932-35). Oil on canvas. Triptych.

(The Museum of Modern Art.)

BECKMANN, THE MAN

Beckmann left a number of self-portraits that picture him as a square-looking, stern, unmovable individual. A man who seemingly would not smile easily, let alone laugh. He was a real introvert (as most artists are) and people didn't take easily to him. He simply didn't open up!

philosopher and that is to seek escape in the arts. While enjoying a painting or a concert we get temporary relief from our unhappiness. The door is open for contemplation. Carrying Schopenhauer's thoughts to the extreme it seems that ultimate relief from misery and unhappiness can only come when we live a monastic life and withdraw ourselves from so-

barrel, the other is tied to a column of a pagan temple.

The only possible tie with Beckmann's own environment and life is the still-life to the left of the executioner. Its setting suggests an artist's studio. On the right we see the man who beats a drum. It might be Beckmann's contemporary Hitler or Goebbels, Hitler's minister of Nazi propaganda.

The setting of his panel is a stage in a theatre. The main characters are a man, tied upsidedown to a woman and an usher who is blindfolded. To the left of the woman we see a child who looks at the scene in disgust. It is a strange, dreamlike scene of a crazy, mixed-up world. But the impersonal usher who reminds us of a robot-like being and the strangely united couple are nothing more than puppets, who are forced to perform to the tune of the man in the orchestra box, below the stage.

All of a sudden the corruption strikes us with a terrible blow. Man is an animal. Give him power and he will dominate his fellow human beings. Without power he becomes a victim, humiliated and forced to do things he wouldn't think of doing if he were free.

The key to the side panels is the lack of individual freedom. Even the executioner and the dictatorial drummer are bound, bound by their self-centered will to live and to conquer.

ESCAPE

The title "Departure" becomes meaningful when we look at the center panel. It contrasts so sharply with the side panels that we have to do a double take. A boat, gliding on an eternal, blue sea. In the center a group that reminds us of the holy family, flanked by a hooded figure and a man with a crown. The hooded figure is the Life Force (Schopenhauer's Will) now bridled and calm. The family scene centers around the "queen", Beckmann's wife, a fur-capped Beckmann and a child. Is it their spiritual offspring?

Let's listen to what Beckmann himself said about it: "The Queen carries the greatest treasure — Freedom — as her child in her lap. Freedom is the one thing that matters — it is the departure, the new start."

There is a renewing force present and it seems to focus on the crowned figure: the Fisher King. Is it Christ? Is the artist trying to tell us that this person is the one who really matters if we are to escape from a warped life to eternal peace?

BECKMANN, THE RIDDLE

Beckmann's comments on his work are scanty. Perhaps this is how it should be, because a work of art should really speak for itself. But without some kind of introduction to the artist's life and work, a real understanding becomes almost impossible. We know that Beckmann used charicatures of human types and actions to make his point more forcefully. He did this as an Expressionist, expressing his own thoughts. This is the legacy he left: an expression of himself. We see him as a gifted artist who was able to paint as realistically as the old masters, but who chose bold expressionism for a twentieth-century audience. Whether the creator Beckmann consciously pointed to the Creator we don't know. "Departure" seems to indicate this, although some of his later work make us doubt. For decades experts will continue to study his work to find a personal theme in the work of Max Beckmann. There is no doubt that Beckmann is among the greatest of this century, although critics are just beginning to admit his genius.

In our next article we will discuss some of the work of Pablo Picasso and analyze what he has to say about the world we live in and the place and character of people. Perhaps we'll be able to find out too, why Max Beckmann had nothing but contempt for Picasso.

BIGGER TEENAGERS POSE PROBLEM FOR BUILDERS

Tokyo house builders are eyeing the 'growing' teenager. For the past 40 years Japanese teenagers have been growing progressively taller and heavier than their parents. Since 1900 average height of 14-year-olds have jumped by some five inches. To meet this trend, schools are being equipped with larger desks and seats. If the trend continues, it is anticipated the building industry will introduce new construction specifications, raising the height of doorways and ceilings.

Attributed to higher living standards, the changing height and weight pattern became most marked during the 1950-1965 period. While all age groups show increases, 14-year-old boys recorded the biggest weight gains with an over-all 20 percent during the 15 year span. The study, conducted by the Ministry of Education also revealed that Japanese Youth, especially male, are becoming increasingly long legged.

From: Japan Reports.

C.C.C.
Christian Contact Club
Invitation
to all single people over 23, to join our
Spring-Banquet
on April 16th, 1966
in
Hamilton, Ont.
For reservations etc. contact: Miss M. Schoonewelle, 674 Windermere Ave., Toronto, Ontario.

Nauwe Samenwerking met Nederlandse Gereformeerde Kerken wel gewenst

Plannen voor "Christian Reformed Peace Corps"

"Wij zouden zeker een nauwere samenwerking met de Gereformeerde Kerken in Nederland wensen. Wij hebben goede contacten met het Algemeen Diaconaal Bureau in Utrecht. Juist vanmorgen nog schreef ik een brief aan de directeur van het bureau te Utrecht, Dr. Van Klinken. Maar het valt nu eenmaal niet te ontkennen dat de Gereformeerde Kerken zich in een bepaalde richting ontwikkelen. Persoonlijk kan ik daar niets meer over zeggen. Behalve dit dan, dat, toen ik ongeveer anderhalf jaar geleden in Utrecht was voor besprekingen, de atmosfeer bijzonder hartelijk was."

Aldus de heer L. Van Ess, directeur van het Centraal Diaconaal Bureau van de Christian Reformed Church in Amerika en Canada, in antwoord op onze vraag of zijn organisatie in de toekomst plannen voor gezamenlijke projecten koestert nu het diaconaat der Gereformeerde Kerken in Nederland zich op steeds groter schaal ontwikkelt.

SYNODE ZEI: "NEEN"

Verleden jaar heeft de synode van de Christian Reformed Church en voorstel afgewezen om $30.000,- beschikbaar te stellen voor Hongkong, waar de Gereformeerde Kerken reeds enige jaren werken. De synode voelde er niet veel voor, omdat men niet alleen met dollars wilde helpen, doch vooral grote waarde hecht aan projecten, waar ruimte is voor de ontwikkeling van persoonlijke betrekkingen. Dat komt practisch ongeveer neer op voorkeur voor gebieden waar men in de toekomst vruchtbaar kan samenwerken met de zendingskrachten van de Christian Reformed Church.

Ter illustraite hiervan moge dienen dat men zich nu beraamt op werk in de Philippijnen. Enige jaren geleden werd een Philippijns echtpaar, de heer en mevrouw Vincente Apostle — what's in a name — na enige jaren studie in Grand Rapids, aangesteld voor evangelisatiewerk. De rapporten zijn veelbelovend en men werkt reeds geruime tijd om een zendingspredikant naar dat zelfde gebied te zenden. Echter, de Philippijnse regering schijnt niet al te vlot te zijn in het verstrekken van visa voor zendingsmensen, en de predikant in kwestie, ds. Blanken, wacht en studeert ter betere voorbereiding van zijn taak.

NIEUW: PAKETTENACTIE VOOR VIETNAM

Overigens, dat wil bepaald niet zeggen dat het werelddiaconaat van de Christian Reformed Church uitsluitend aan de zending van eigen kerk gekoppeld is of wordt. Men is zich sterk bewust van de nood in andere gebieden der wereld: Griekenland, Azië, en in 't algemeen de ellende in die gebieden waar vluchtelingen zich hebben geconcentreerd.

In het kader van dit streven is het bepaald nieuw dat men nu door tussenkomst van twee legerpredikanten in Vietnam, ds. Jan Friend en ds. Raymond Swierenga, de gelegenheid heeft geopend voor leden van de kerken, verenigingen, vrouwenclubs e.d. om pakjes te zenden ten behoeve van de vluchtelingen van het communisme.

KRUISING VAN SWIM EN PEACE CORPS?

Verder wordt binnenskamers overleg gepleegd om een aantal jongelui, die zich vrijwillig voor dat doel beschikbaar dienen te stellen, voor een bepaalde tijd naar dergelijke noodgebieden uit te zenden. Veel concreets valt er nog niet over te zeggen, doch de gedachten gaan uit naar een soort SWIM-project. De naam SWIM is binnen enige jaren een begrip geworden in de Christian Reformed Church, en in de verste uithoeken van de Verenigde Staten en Canada weet men wat SWIM betekent: Summer Workship In Missions. Jongelui van 16-25 strijken in bepaalde delen van Amerika en Canada neer om een bepaalde taak in de evangelisatie uit te voeren, onder leiding van een kerk in de omgeving. De jongelui ontvangen geen salaris en logeren bij leden van de kerken. Iets dergelijks staat nu de leidende figuren van het Christian Reformed Werelddiaconaat voor de geest. Niemand weet of de — nog steeds vage — gedachten kunnen worden verwezenlijkt, doch men zit niet stil. Men is zich er wel van bewust dat men met het geven van een *brood* de nood van één dag kan helpen verzachten, doch dat men *levens* kan redden door anderen betere landbouwmethoden bij te brengen.

ZESTIG GEITEN VOOR KOREA

De landbouwkundige Feddema, een vroegere Nederlandse immigrant van Bowmanville, Ontario, Canada, werkt reeds geruime tijd in Korea. Juist deze week ging een brief uit naar hem, dat hij tegen augustus 60 geiten zal ontvangen. Hij werkt daar niet alleen. Daar zijn twee artsen, een maatschappelijk werker en een zakelijk adviseur werkzaam om de bron van de nood te trachten te helpen verwijderen.

Onze naaste is niet iemand, die Nederlands of Engels spreekt, maar in onze ingewikkelde wereld met snelle communicaties is onze naaste ook degene, die een andere taal spreekt, een andere huidskleur heeft of in een volkomen ander maatschappelijk gedragspatroon leeft.

GEEN "DOMINEESZAAKJE"

Een landelijk bestuur, waarin 37 diakenen en één predikant zitting hebben, is actief in velerlei opzicht. Niemand zal kunnen zeggen, dat dit diaconale werk op wereldschaal een "domineeszaakje" is. De activiteiten worden gefinancierd uit collecten, en niet door middel van regelmatige quota's.

En wat de Geref. Kerken in Nederland betreft: de vriendschappelijke gevoelens voor deze kerken en voor Nederland in 't algemeen zijn en blijven spreekwoordelijk. Velen hebben persoonlijke betrekkingen met Nederland en de aard van deze relaties heeft zich meer dan eens, als de nood aan de man kwam, in de diepte gereflecteerd: dadelijk na de tweede wereldoorlog werd in korte tijd ruim 300.000 dollar beschikbaar gesteld voor Nederland, en na de watersnood van 1953 in Nederland is eveneens aan deze kant van de oceaan diep in de zak getast.

In de officiële kerkelijke verhoudingen zal na de volgende zitting van de Gereformeerde Oecumenische Synode, die in 1968 te Amsterdam zal worden gehouden, ongetwijfeld meer klaarheid komen . . .

Andy Velthoen

LEZERS SCHRIJVEN

ZUIVER NIEUW TESTAMENTISCH

"Als tekenen zullen deze dingen de gelovigen volgen; in Mijn naam zullen zij boze geesten uitwerpen, in nieuwe tongen zullen zij spreken, slangen zullen zij opnemen, en zelfs indien zij iets dodelijks drinken, zal het hun geen schade doen; op zieken zullen zij de handen leggen en zij zullen genezen worden." Mark 16:17-18.

Het is niet mijn bedoeling op al deze tekenen in te gaan, dit zou te veel plaatsruimte vragen. Toch zou ik gaarne, in verband met het ingezonden stuk van Mr. Drent, enige weken geleden, even iets willen zeggen aangaande het laatstgenoemde teken: "op zieken zullen zij de handen leggen, en zij zullen genezen worden".

Als ik deze broeder goed heb begrepen, dan ziet hij hierin een ernstig gemis in onze kerk. En ik kan het hierin van harte met hem eens wezen, al haast ik mij te zeggen, dat elke gedachte aan magie daarbij moet worden geweerd.

Van zegenen gesproken!

In de naam van onze Heiland worden al onze kerkdiensten besloten met de zelfde zegen. Dit is toch maar geen dode vorm, dat mag het tenminste niet zijn. Maar wanneer daarbij de handen opgeheven worden en de oude woorden weerklinken: "De Here zegene u en behoede u", zijn onze zieken er meestal niet bij.

Nu kan men zeggen, "in deze zegen na onze kerkdiensten, is heel de gemeente begrepen, ook diegenen die door ziekte thuis zijn". Maar hoe is dat dan met het Heilig Avondmaal, waarin ook de gedachtenis van Zijn bittere dood is? en de zieken niet mee kunnen aanzitten? Aan hen wordt wel het Heilig Avondmaal aan huis bediend.

Ik kan dan ook niet nalaten, de bevoegde organen in de gemeenten — en dat is dan in de eerste plaats elke kerkeraad maar tevens ook alle leden van de kerk, dringend er toe op te wekken, om deze dingen met ernst en biddende te onderzoeken.

B. Bijlsma, Clinton, Ont.

•

Dear Sir,

With regard to the February 25th issue of Calvinist-Contact, I would like to submit the following comment on the article written by Jan Drent about the Dutch artist Piet Mondriaan.

I have studied Mondriaan's work and it grieved me to hear Jan Drent devaluate Piet Mondriaan's later works, a devaluation which he based entirely on an appreciation of his earlier works.

In the beginning of his career Mondriaan studied in the various schools of European Art to explore painting to its greatest extent. The tradition of the schools is evident in his earliest works. The placing of forms in a composition, the working within those forms, the concepton of light against dark, and the transition of forms. At that time, Mondriaan was merely studying art and therefore was not ready to continue on his own. Mr. Drent regards his earliest paintings as real "Museumstukken". I'm inclined to disagree with him. Mondriaan is famous for his compositions in line and colour, not for his early works which are merely stereocopies of the master painters of that time.

Let me explain.

People who try to appreciate Mondriaan's paintings tend to forget one decisive factor. In the beginning of the twentieth century Mondriaan began to portray a new concept in painting, the visualizing of space. In that time Mondriaan became a designer, to be more specific, a designer of space. He used the three primary colours red, blue and yellow and black line as the basis of his "Compositions" as he calls them. With these he expressed, or designed space to show the kenetic movement and the transition in space. This visual expression of space became a great influence in architecture and not so long ago in textile patterns.

I find Mr. Drent's concluding opinion of Mondriaan somewhat harsh. He states that all great masters either glorify their Creator, or the Creation. From this he concludes that Mondriaan had no love for God, man, and Nature. Such an artist does not exist. Mondriaan's latest works are not the result of a continuous disbelief in God. Mondriaan became a specialist in the field of art. He stripped Nature of all its accessories and developed to the fullest extent only its basic principles. The vertical in contrast to the horizontal with the use of the three primary colours to emphasize the potential of these two forces. In that he achieved his goal, the designing of space. Let us therefore not underestimate his potential as an artist just because in his later years he did not paint "beautiful pictures" anymore. Mondriaan was a genius and should receive all credit for it. Although Mondriaan's disbelief might have had an influence on his work, it was not the basis for his competitions. His intention was not to "portray" Nature, but rather to analyze the visual representation of force in space.

I hope that this comment has somewhat cleared up the misunderstanding about Mondriaan and his paintings. I am an artist myself and having studied design of space, I thought that perhaps an artist's point of view would explain Mondriaan's work in its proper perspective.

Yours truly,
G. Verstraete,
28 Close Ave., Toronto 3, Ont.

De Zelfstandige

Wat verstaat men onder een **Zelfstandige?** In het kort is dat iemand die **eigen baas is.** Dat is dus de landbouwer en de vee-boer. De timmerman en de kruidenier. Ja een ieder die voor zichzelf werkt wordt een zelfstandige genoemd.

In Sociale Voorzieningen is de Zelfstandige karig bedeeld. Menig fabrieks-arbeider geniet de voordelen van een groeps-verzekering enz. Maar de Zelfstandige moet hier zelf voorzorgen.

Gelukkig is er ook een groeps-mogelijkheid voor de zelfstandige en dat is de z.g. Co-operatie.

Zo hebben wij ook voor onze Nederlandse Immigranten van Protestants Christelijke huize een Cooperatieve Verzekering tegen Operatiekosten en dergelijke. Daarin kunnen die personen, die niet via hun werk verzekerd zijn op zeer voordelige voorwaarden verzekerd worden. Een Cooperatieve Vereniging heeft niet tot doel het maken van winst, maar om samen als leden elkaar te helpen.

Zo is ook in 1950 de Christian Reformed Church Co-operative Medical and Hospital Society opgericht. En in de 12 jaren van haar bestaan heeft zij zeer zeker aan haar doel beantwoord.

Blijf niet alleen de kosten van Operatiekosten e.d. dragen, maar sluit U aan bij de Cooperatieve Vereniging voor dit doel.

Vraagt per omgaande inlichtingen door onderstaande coupon in te vullen en op te zenden.

CHR. REF. CHURCH CO-OP. MED. & HOSP. SOCIETY
BOX 473 — HAMILTON. ONT.

Zend ons per omgaande inlichtingen over Uw verzekerings-plan.

Naam: ....

Post-adres: ....

....

OMSIP

Leerde U reeds dit opwindende nieuwe woord? Belangrijker nog, heeft U zich al opgegeven?

OMSIP, het "Ontario Medical Services Insurance Plan" wil Uw doktersrekeningen voor U betalen. Jawel, voor U en Uw familieleden!

Maar U zoudt U nu moeten aanmelden — vóór 1 mei, zodat de verzekering 1 juli a.s. kan aanvangen. Indien U na 1 mei deelneemt, is er een wachtperiode van drie maanden voor de verzekering kan aanvangen.

Meldt U nu - vóór 1 Mei! Volledige informaties en een aanmeldingsformulier kunnen bij elk bankfiliaal verkregen worden

OMSIP

ONTARIO MEDICAL SERVICES INSURANCE PLAN

De Guerilla-Oorlog

Op de Tri-Continental Conference of Solidarity of People of Africa, Asia and Latin America, die verleden jaar in Havannah werd gehouden, werd unaniem het besluit genomen om op verschillende plaatsen guerilla-oorlogen te organiseren. Ernest (Che) Guevarea, die Castro mee in het zadel heeft geholpen, schijnt de organisator te zijn van diverse guerillabenden. Zuid-Amerika is momenteel zijn arbeidsterrein. De communisten zijn besloten Guatemala terug te winnen, een zuidamerikaanse staat, die in 1954 de communistische regering de deur wees. Het ziet er dus naar uit dat de Amerikanen spoedig de handen vol zullen krijgen aan de guarillabewegingen.

TRAGIEK VAN DE GUERILLA-OORLOG

Een Vietnamese moeder en haar kinderen waden door een rivier in Zuid Vietnam op hun vlucht voor de bommen, die op hun dorp vallen tijdens een Amerikaanse aanval. De luchtmacht was door het leger te hulp geroepen toen bleek dat Viet Cong scherpschutters in het dorp verborgen zaten.

Velen hebben het idee dat een guerilla-oorlog maar wat kinderspel is. Het wordt georganiseerd door een groep slecht bewapende fanatiekelingen die veel last veroorzaken, maar toch geen onmiddellijk gevaar opleveren, zolang ze niet bij machte zijn de regering omver te werpen en deze te vervangen door een communistisch regiem. In werkelijkheid is de zaak minder optimistisch en eenvoudig. De guerilla-oorlog is terdege een vorm van oorlogvoeren waar geducht rekening mee moet worden gehouden. Iemand heeft zelfs beweerd dat guerillabenden nooit een oorlog winnen, maar hun tegenstanders verliezen het meestal. De geschiedenis heeft meer dan eens bewezen dat een georganiseerde guerillebende in staat is de vijand zodanig in het nauw te drijven dat ze de strijd moet opgeven. Tito's guerillastrijders hebben de weg geplaveid voor het communistische regiem. En ook al heeft de Vietcong het niet helemaal van de Fransen gewonnen (door b.v. tot Saigon door te dringen), toch hebben de Fransen het veld moeten ruimen. Denk dus niet te gering over een guerilla-oorlog!

Waarin ligt nu de kracht van een guerilla-oorlog? Daarvoor zijn verschillende oorzaken aan te wijzen die tesamen het succes van de guerilla-oorlog bepalen.

Het welslagen van een guerilla-oorlog hangt voor een groot deel af van de leider. Het is opmerkelijk dat in vele gevallen de leider van guerillabenden geen beroepsmilitair is. Tito wist in het begin van zijn guerillastrijd nagenoeg niets van oorlogvoeren. Mao Tsetung was een student en bibliothecaris. De luitenant van Ho Chi Minh was een geschiedenisleraar en Castro was voorheen een advocaat. Natuurlijk hebben deze leiders zich later als geoefende militairen ontwikkeld. Maar hieruit blijkt toch duidelijk dat een guerillaleider over meer talenten moet beschikken dan militaire. De leider moet gezag kunnen uitoefenen. Want discipline is een van de eerste vereisten in de guerillastrijd. Toch moet hij geen dictator zijn, want hij moet allerlei soorten mensen tot zijn leger kunnen aantrekken en bezielen. Over organisatietalenten moet hij beschikken, want een guerillaoorlog moet goed voorbereid zijn en de leider moet onophoudelijk nieuwe plannen beramen om de vijand in de val te laten lopen. Daarvoor is kennis van het oorlogsterrein vereist. En het oorlogsterrein van de guerillastrijders is nu niet bepaald een welgebaand pad. Bovendien moet de leider bekwaam zijn in het beoordelen van de situaties. Weifelende personen kan men als guerillaleider niet gebruiken. Meer dan eens moet hij straffen uitdelen voor plichtsverzuim of verraad. Dit moet op een eerlijke manier gebeuren om geen ontevredenheid onder de mannen te zaaien. Soms worden straffen ook aan de bevolking opgelegd wanneer inwoners de schuilplaats van de guerillabende of hun munitie- of voedselvoorraad verraden. Deze straffen moeten doeltreffend zijn, maar het liefst ook niet te wreed om zodoende de hulp van de bevolking te verliezen. Want zonder die hulp zijn de guerillabenden zeer kwetsbaar.

De bevolking zorgt meestal voor nieuwe voorraden voedsel en geeft inlichtingen over het verblijf van de vijandelijke troepen. Het eerste dat een leider zal doen is contact opnemen met de bevolking. De guerillabenden zijn daarom meestal voorzien van medicamenten om de zieken te helpen. Soms gaat een dokter mee het dorp in om vriendschapsbanden aan te knopen. De bevolking is hiervoor zeer ontvankelijk aangezien de boerenbevolking vaak zeer arm is en de regering zich met hen nagenoeg niet bemoeit tenzij het op het betalen van de belasting aankomt. In Vietnam b.v. leeft de boerenbevolking volkomen geïsoleerd. Men heeft geen flauw idee wie nu eigenlijk het land regeert. In Guatemala trekt de corrupte regering zich het lot van de arme boeren evenmin aan. De rijke landeigenaren zijn heer en meester en zuigen de boerenbevolking uit. Sommige arbeiders verdienen niet meer dan een dollar per dag. Elke guerillabende die deze mensen een betere toekomst beloofd, vindt een welwillende bevolking, vooral wanneer ze zien hoe de guerilla's landeigenaars vermoorden of hun kinderen ontvoeren. De schrik komt er zo wel in en de oppermachtige landeigenaars zingen al gauw een deuntje lager en zijn bereid om het lot van de boeren te verbeteren. Ook helpen de troepen met de aanleg van wegen en het herstellen van bruggen. Zodoende winnen de guerilla's de medewerking van de bevolking.

Om de vijand te 'verrassen' moet het terrein geschikt zijn. Bergachtige en moerasachtige streken zijn bij uitstek geschikt voor een guerilla-oorlog. Er is altijd wel een plekje te vinden, waar de vijand met zijn monsterachtige tanks en hevige bombardementen hen niet kan bereiken. Evenals onderduikers gedurende de oorlog in Nederland een veilig heenkomen zochten in het moerasgebied, de Peel, zo vinden de guerillastrijders wel een schuilplaats in de bergen of de uitgestrekte en dichtbegroeide jungles.

Verder is het van belang dat het naburige land hen welgezind is. In Zuid-Vietnam kan de Vietcong een veilig heenkomen vinden in Noord-Vietnam of in de staat Cambodja. In de tijd van de guerillastrijd in Griekenland zochten de guerillastrijders een veilig heenkomen in Joegoslavië. De Grieken konden hen moeilijk tot in Joegoslavië achtervolgen zonder in oorlog te geraken met het communistische blok. Is er geen 'hinterland', dan kan dit een groot gevaar opleveren voor guerillabenden. In Indonesië b.v. is het de communisten niet gelukt de regering omver te werpen. Ze stonden daarom bloot aan massale afslachting, aangezien ze niet naar een naburig land konden uitwijken zonder de zee over te steken.

De tactiek van de guerilla's is om onverhoeds de vijand te omsingelen. Daarvoor is een uitstekend spionnagenet noodzakelijk. De opbouw van zo'n spionnagedienst vereist veel bekwaamheid. Men kan de bevolking niet altijd vertrouwen, aangezien zij zich gemakkelijk door geld laten omkopen. Dit onverwachte optreden veroorzaakt veel angst onder de vijandelijke troepen die nooit zeker zijn van hun leven. Overal schijnen de guerilla's uit de grond op te duiken. Deze angst-methode werkt verlammend, zodat het begrijpelijk is dat heel wat Zuid-Vietnamezen, wanneer zij zien dat zij tegen de guerilla's niet zijn opgewassen, gaan deserteren. En de guerilla's zijn wreed wanneer zij menen dat het hun doel ten goede komt. Zachtzinnigheid is er niet bij.

Hun optreden maakt het werken op het land veelal onmogelijk en ontwricht de economie. Landen die anders rijst exporteren moeten tijdens een guerilla-oorlog meer dan eens rijst invoeren om de hongerige magen te vullen.

De vraag komt onwillekeurig bij ons op: Kan een georganiseerde legermacht zo'n guerillaleger niet uitroeien? Immers de Amerikanen beschikken over uitstekend oorlogsmateriaal. De moeilijkheid is dat in de meeste gevallen de Amerikanen de guerillabenden alleen te lijf gaan op de manier waarop men in het vlakke land de vijand bestrijdt. Het terrein leent zich er echter niet voor, en bovendien is een guerilla-oorlog tevens een politieke aangelegenheid. Met het platgooien van fabrieken en het verbranden van wouden is de strijd niet beslist. Het gehele economische stelsel moet worden veranderd en de regering moet worden gezuiverd alvorens de guerilla's hun terreur staken. Wanneer iemand beweert dat men atoomwapenen moet gebruiken om de zaak op te ruimen, dan toont hij daarmee aan dat hij zich niet tenvolle bewust is van de problemen waarmee de amerikaanse regering in Vietnam te doen heeft. Men moet de bevolking zien te winnen. Dat is echter niet zo eenvoudig, want de verhouding van de bevolking — vooral de arme boerenbevolking — en de corrupte regering is niet al te best. Daarin moet dus eerst verandering komen. Indien Amerika echter teveel de vinger in de regeringspap houdt, wordt ze ervan beschuldigd zich met interne aangelegenheden te bemoeien. Dit wordt dan beschouwd als een nieuwe vorm van kolonisatie.

Het hervormingsproces is een moeizaam en tijdrovend proces. Men zal eerst de soldaten moeten inlichtingen over de toestanden van het land. Ze moeten leren inzien dat ze niet alleen gekomen zijn om te vechten, maar ook om te bouwen en goodwill te kweken. Ondertussen moet het economische leven worden gaande gehouden. Scholen moeten worden gebouwd om het volk op een hoger intellectueel peil te brengen.

Over het algemeen zijn de Amerikanen goede vechtersbazen, maar hun ongeluk is dat ze minder goed zijn in de politiek. En politiek in Azië is iets geheel anders dan de politiek in de Westerse landen.

Paul Tameling.

GOEDE GEZONDHEID KUNT U NIET KOPEN....

MAAR WEL BEVORDEREN DOOR HET ETEN VAN HARING!

IMPORTED HOLLAND HERRING

Sea Gull BRAND

SPECIAAL GESELECTEERD EN UIT NEDERLAND INGEVOERD door: C. PARLEVLIET - Niagara Falls - Ont.

Een pittige haring als tractatie voor de feestdagen

Blijft fit en gezond door het regelmatig eten van de verrukkelijke

Maatjesharing - Zure haring - Rolmops

De gezonde lekkernij met de pittige smaak. Eet ze zelf — zet ze Uw kinderen voor. U zult altijd smullen van dit gezonde en voedzame zeebanket.

Onze volledig schoongemaakte

Maatjesharingen

klaar om ze te verschalken, zijn nu los verkrijgbaar in de meeste steden van Ontario.

Even mals en vet als U ze in Nederland gewend was!

Ook MAATJESHARING in handige potten. Gemakkelijk in Uw refrigerator te bewaren. Na ongeveer 24 uur in koud water weken laat het vel gemakkelijk los en is de haring gereed voor consumptie.

Wat kwaliteit en smaak betreft vindt U geen betere dan

Sea Gull BRAND

EEN DELICATESSE VOOR FIJNPROEVERS

VAN DELFT'S

Book and Gift Shop

1058 Main Street West
HAMILTON, ONTARIO
JA 8-1932

Belijdenisgeschenken

zoals Teksten, Belijdenisboekjes, Zetka Bijbels en Psalmboeken, Bijbelse Dagboeken, Hugenoten Kruisjes, Grammofoonplaten, Studieboeken, alles zowel in Hollands als in de Engelse taal.

Yearbook 1966 — $1.35.

Daily Mannas — still available — half price $1.10.

WAPENS IN DE GUERILLA STRIJD

De Australische journalist Willfred Buchett bestudeert een van de jungle-wapens waarmee de Viet Cong guerilla's opereren. Het is een soort rieten mandje, gevuld met klei, waaruit zeer scherpe bamboe punten steken. Deze apparaten worden zodanig boven begroeide bospaden gehangen, dat ze naar beneden zwiepen als iemand passeert. Ook worden ze geplaatst in valkuilen. Degene die daarin valt heeft alle kans doorboord te worden.

JEZUS CHRISTUS IS HERE

Openingswoord van de voorzitter der Vereniging voor Calvinistische Wijsbegeerte, Prof. Dr. Ir. H. Van Riessen, op de jaarvergadering, 3 januari 1966, naar aanleiding van Philippenzen 1:27 tot 2:12.

Wie de moed heeft, zichzelf te bezien, zoals hij werkelijk is, weet dat de voorspoed in zijn leven niet aan hemzelf te danken is. Op dezelfde wijze zal men ook onze Vereniging moeten beschouwen. Zij heeft inderdaad een voorspoedig jaar, een jaar van opbloei achter de rug. Er is hard gewerkt, er is goed gepubliceerd. De samenwerking was vruchtbaar en getuigde van eensgezindheid. Het ledental steeg met een opmerkelijke tien procent. Veelbelovende plannen werden opgezet om voor de komende tijd de gemeenschappelijke studie en discussie te bevorderen.

Een goed jaar dus, terwijl toch alle zwakheden, en zondige strevingen, waarvan ook in het voorgelezen bijbelgedeelte sprake is, present waren in ons aller werk om het te bederven.

Hoe beter wij onszelf kennen des te vastberadener willen wij uitspreken, dat God in Zijn gunst heeft willen luisteren naar onze bede om Zijn zegen en dat Hij de arbeid heeft doen slagen.

Voorts is in dat gedeelte ook sprake van het lijden van de christen voor Christus. Dat lijkt, althans in de vrije wereld, de huidige christenen voorbij te gaan. Of zijn wij hier misschien in gebreke? Weten wij wellicht niet meer, dat dit het lijden van de christen is, dat zijn Heer, de Heer der wereld, geminacht wordt, dat de eer van God gesmaad wordt? Als de christenen in deze tijd menen, dat zij weinig te lijden hebben, bekennen zij daarmee, dat de band aan hun Heiland en Heer zeer zwak is, want nooit is in de geschiedenis van de christenheid het lijden van het lichaam van Christus in de bovenbedoelde zin zo groot geweest als in onze dagen.

De tegenstanders van het kruis nemen overweldigend toe in aantal en macht. Grote gebieden van de wereld en evenzeer belangrijke functionele gebieden, zoals die van wetenschap en kunst, zijn volkomen vervreemd van de Heer der wereld en beroemen zich zelfs op hun goddeloosheid.

Het meest schrikwekkende verschijnsel van onze eeuw is niet de atoombom, niet de oorlog, niet de zedelijke verwildering, niet de rassenstrijd, niet de overbevolking, niet de ellende in de achtergebleven gebieden, maar dit is het schrikwekkendste, dat, afgezien van de hutjes in de kommerhof, de wereld bezig is zelfs de herinnering aan wat men voor de oudste belijdenis der kerk houdt, uit te wissen, n.l. dat Jezus Christus Heer is, tot eer van God de Vader.

Alleen sommigen uit de eerste generatie van de afval, zij die zelf afscheid genomen hebben van het lichaam van Christus, leven hun onrust nog uit in het honen en smaden daarvan, waarmee zij er overigens van getuigen dat zij nooit begrepen hebben, waarvoor de Here Jezus op aarde gekomen is. Het is verbijsterend, dat er christenen zijn die zich ervoor lenen om met dezen tezamen de kogel door de kerk te jagen.

Dit apocalyptisch proces is zo doorzichtig, dat het onbegrijpelijk voorkomt, dat de christenen in hun opvatting ervan op zo verlammende wijze verdeeld zijn.

De één meent dat het leven nog nooit zo zonnig, fleurig en veelbelovend is geweest.

Een tweede ervaart zijn accommodatie bij de wereld als een bevrijding. Een ander gaat opeens zien, dat de solidariteit met alle mensen de eigenlijke bedoeling van het Evangelie is.

Weer een ander oordeelt, dat zodra de mensen, uit zondige verstarring bevrijd, in beweging zullen komen, de diepte-dimensie of de religieuze horizon zich als vanzelf zal laten gelden. Alles, zelfs de Bijbel moet dan in de dynamiek als beweging opgenomen worden, zodat teslotte slechts de toeschouwer, die dit alles op zijn tribune constateert, zijn vaste plaats behoudt. (Men leze daarover het voortreffelijke laatste boek van Mekkes.)

Nog weer anderen zien een Don Quichotte in hen die pogen de goddeloze wereld een religieuze hoge hoed op te zetten. De goddeloosheid van deze tijd is volgens hen een door God bedoeld stadium der verlossing, zodat het in stand houden van religie en bestaande kerk niet alleen vergeefs maar ook onjuist is.

Onze verbazing is, dat de babylonische spraakverwarring in de wereld zo getrouw weerspiegeld wordt in de christenheid.

Welk leven bedoelt men? Welke bevrijding zoekt men? Waarbij wil men zich accommoderen? Waarin meent men solidair te zijn? Aan welke beweging heeft men zijn hart verpand? Wat kan een religieloos christendom, alsof God er niet is, betekenen?

Paulus geeft op al deze vragen het antwoord, dat de verwarring als sneeuw voor de zon doet verdwijnen:

Jezus Christus is Heer, tot eer van God de Vader.

Dus is leven het dienen van deze Heer en is bevrijding, dat men zich schikt in de regering van Hem, die vrijmaakt, terwijl men ver blijft van de opstand daartegen. Zodoende is solidariteit alleen binnen de kring van de Heer en Zijn volk. Een uit het lood geslagen tekst uit Joh. 17 is het Evangelie nog niet. Ook bestaat de eer van God niet in Zijn afwezigheid.

Is deze belijdenis de oorsprong van de antithese? Neen, deze ontstaat aan de andere zijde van de barricade. De christen stelt zich aldus op, "opdat in de naam van Jezus zich alle knie zou buigen".

Men behoort inzake de belijdenis, dat Jezus Christus Heer is, tweeërlei te onderscheiden: Eerst dat dit zo is, vervolgens dat het schepsel er amen op moet zeggen. Amen, niet bij het begin om vervolgens "zakelijk" te worden, niet slechts in de bovenverdieping, niet bij de horizon van de "ongebonden" horizontale beweging, als bij verrassing, omdat God toch wel present is.

De ware dynamiek is het zoeken van het Koninkrijk van de Heer, waarin men reeds tehuis gebracht is.

Dat amen is radicaal, integraal en finaal. Het is een ander woord voor religie.

De heerschappij van de Heer strekt zich natuurlijk ook uit over de filosofie. Hij regeert erover en Hij behoort daarin gediend te worden. Waar deze laatste intentie, die wortelt in het luisteren naar Zijn Woord, bestaat, is sprake van christelijke filosofie en daar alleen. Deze intentie en de uitvoering ervan behoren in onze vereniging te staan in het centrum van de gemeenschappelijke bezinning en zelfcritiek.

De Here beware, sterke en leide onze vereniging in 1966 tot de dienst in Zijn rijk, zo ook ten bate van de wereld.

HOE DE POPPEN VAN "THUNDERBIRD" KUNNEN PRATEN

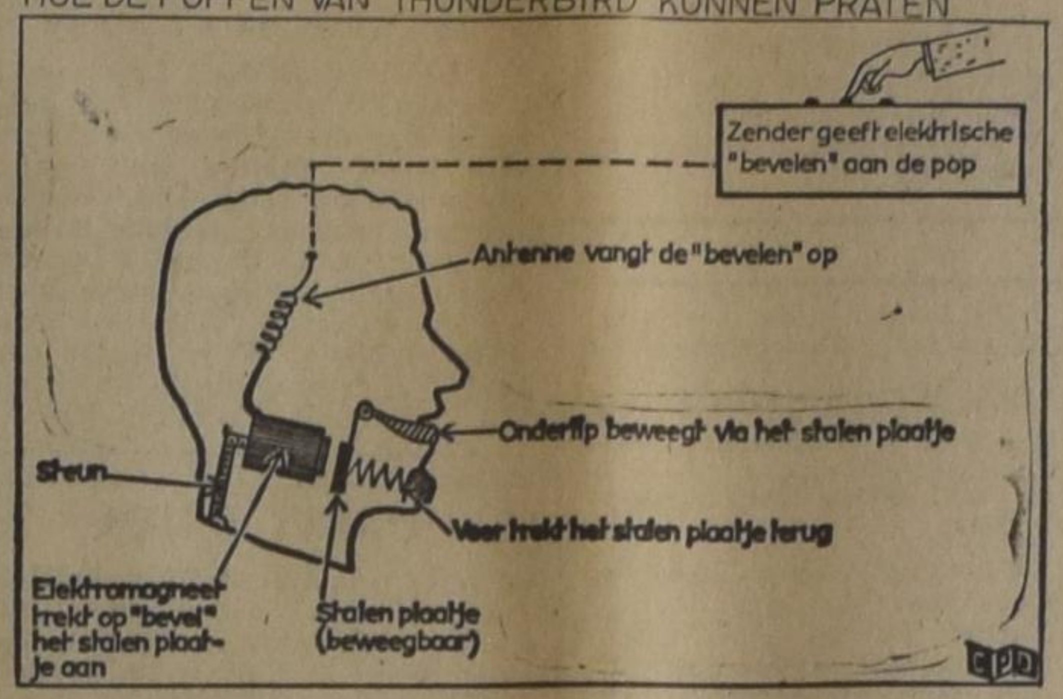

Sterren van de Televisie . . .

De poppen van de "Thunderbirds" hebben electriciteit in hun hoofd

In de wereld van de televisie baart de serie poppenfilms van "Thunderbirds" veel opzien en de serie is in verschillende landen erg populair. De poppen bezitten voor de verschillende gelaatsexpressie afzonderlijke hoofden en voor de gewenste expressie krijgt de pop steeds weer een nieuw hoofd. De poppen kunnen echter praten. Om dit te bereiken heeft men een heel systeem nodig. In de tekening geven wij een doorsnede van het hoofd van een der poppen uit "Thunderbirds". De tekst wordt eerst opgenomen op de band. Vervolgens wordt de scene door de poppen gespeeld en gelijktijdig wordt de band afgedraaid. Met "bevelen" via een schakelbord laat men de poppen de vereiste mondbewegingen maken. Het geheel is een sekuur en geduldig werk. De speciale affecten en het spel van de poppen worden afzonderlijk opgenomen. Zou men dit niet doen dan was men gedwongen om alles in gelijke verhoudingen te bouwen als de grootte van de poppen vereist. Nu kan men b.v. gebouwen en vliegtuigen laten exploderen die in werkelijkheid niet groter zijn dan ca. 15 cm.

Een geldovermaking naar Europa via de *Scotiabank* geeft U werkelijk BESCHERMING

Men kan geld naar Europa sturen op allerlei manieren, maar de snelle, veilige weg loopt via de Scotiabank. De veiligheid van Uw Canadese dollars is gegarandeerd. Deze dollars kunnen worden omgewisseld in de plaatselijke valuta tegen de beste dagkoers, door de bank, het dichtst in de buurt van Uw familieleden. Ja, het is alsof U daar in persoon is, wanneer U Uw familie helpt, daar thuis, via de Scotiabank. Kom vandaag eens binnen en vraag inlichtingen omtrent deze handige service van de Scotiabank.

ScotiaBANK
THE BANK OF NOVA SCOTIA

GROENTE en BLOEMZADEN

Ook: HOLLANDSE SPERCIEBONEN, SNIJBONEN, BRUINE BONEN, KROPSLA, BOEREKOOL, WITLOF, ANDIJVIE, WORTELEN, POSTELEIN, enz. enz.

Hollandse of Engelse Prijscourant op aanvrage geheel Gratis.

WILLIAM DAM SEEDS
West Flamboro, Ont.

Location at: CHRISTIE'S CORNERS (between Bullock's and Peter's Corners) 4 Miles West of Dundas

Phone: MA 8-6641 DUNDAS

Niemand is alleen

DOOR

ANNIE FERWERDA - VAN DEN BERG

(24)

Tineke komt enthousiast uit de kerk.

"O Tante, we hebben zo heerlijk veel gezongen. En het koor zong zo prachtig. En er brandden kaarsen voor in de kerk."

"En heeft de dominé soms ook nog gepreekt?" vraagt Bertha nuchter.

"Die Moeder!" lacht Tineke, "ze wordt nog geestig op haar ouwe dag."

's Avonds gaat Bertha naar de kerk. Wanneer ze terug komt is ze stil voor haar doen.

"Goeie preek gehoord?" vraagt Simon.

"Och ja," zegt Bertha, "het is allemaal zo bekend, hè!"

Ze hebben geen Kerstboom maar wel overal kaarsen. Daar heeft Tineke voor gezorgd. Na de boterham steeks ze ze aan. Alles verinnigt in dit licht, ook de gezichten.

"En nou gaan we allemaal gezellig zitten, hoor Moeder! En mag ik dan wat voorlezen?"

Wonder boven wonder protesteert Bertha niet. Zelf kijkt ze zo goed als nooit een boek in.

"Tante Geesje, u hebt zulke mooie verzenbundels in de kast. Mag ik er een paar uithalen?"

"Ga je gang maar, Tineke."

Geesje trekt de dekens tot aan haar kin. Ze duwt haar schouders wat dieper in de kussens. Ze voelt zich wat huiverig, maar ze heeft weinig pijn vandaag en ze wil graag luisteren. Ze hoopt dat Simon straks ook nog wat zal spelen.

Tineke zit nu met de boeken op haar schoot en bladert ze door.

"Nu, dit eerst maar," zegt ze dan. "'Kerstmis' van Willem de Mérode."

En ze begint, een beetje haperend, — ze is merkbaar verlegen — tot ze opgenomen wordt door hetgeen ze leest en ze vergeet dat er naar haar geluisterd wordt. Of vergeet ze het juist niet?

"Kind, laat mij als een kind ontwaken, dat schreit, omdat het leven proeft, en, hulpeloos, Uw hulp behoeft, o Jezus Christus! Zaligmaker!"

Het zachte licht omstraalt Tineke's blond, gebogen hoofd.

Ze kijkt nu niemand meer aan. Ze bladert en ze leest. Ze bladert en ze leest. En haar lezen is getuigen. Haar jonge stem klinkt ontroerd en wat bevangen. Bevangen van het heilig wonder.

Ze leest van de Wijzen. Ze leest van Maria en Simeon en Anna.

Dan pakt ze het andere boek. Ze zoekt kennelijk verzen die verband houden met het Kerstfeest. Twee Kerstliedjes van J. H. Leopold leest Tineke. En één van Paul Haimon. En ze leest Gebed in den Advent van Koos van Doorne.

Sommige zijn wat moeilijk voor haar. Maar bij Kerstmis in Amsterdam van Ed. Hoornik is ze weer zo echt Tineke. Het meisje uit Geesje's levensmei.

Van de Westertoren tot den wolkenkrabber,
riepen dat klokken de nachtstad wakker.

Toen zijn de menschen kerkwaarts gegaan
in den wintertijd bij een wintermaan.
— — — — — — — — — — —
Nu kom ik ook voor Uw kribbe staan,
— het eene kind kijkt het andere aan —

en diep in mijn ogen brandt Amsterdam
met de roode lichten van de Munt en de Dam.
— — — — — — — — — — —
O, Kind, dat geen wieg en geen warmte had,
kom dichter aan het hart dezer donkere stad,

kom in de stegen van het havenkwartier
bij deernen en schooiers in hun roekeloos vertier,
— — — — — — — — — — —
bij de zwangere vrouwen in een polikliniek,
wier weeën begonnen op het terrein der fabriek,

"Maar Tineke, dat is toch geen vers voor jou om te lezen!"

De diepe verbazing in Tineke's ogen. Ogen, die al het kaarslicht in de kamer wel schijnen te weerspiegelen. En dan haar blanke stem.

"Waarom niet, Moeder? Om die zwangere vrouw soms? Maria was toch ook zwanger? Het staat duidelijk in de Bijbel. En ze had haar Kindje ook wel buiten kunnen krijgen, als God niet nog net op tijd voor een stal had gezorgd.

Nou, zal ik dan nou maar verder lezen?"

En Tineke léést verder.

En Bertha zwijgt. Ze heeft een vaag gevoel dat iets aan haar vuil is. Maar ze weet niet wat.

Doch een kwartiertje later meent ze zich toch nog te kunnen rechtvaardigen.

Simon vraagt Tineke of hij de bundel ook eens even mag inzien.

"Hè ja, Vader, leest u eens! Vader kan prachtig lezen, tante Geesje, wist u dat wel? Of nee, Vader zègt verzen."

Bertha staat op om thee te schenken.

Simon bladert.

En als Bertha dan weer zit, dan komt het: Beati Misericordes.

"Zijn toog veegt de modder van de vale straat: . . ."

Bertha zit roerloos en zeer rechtop. Iets in de klank van Simons stem doet haar zwijgen, nòg. Maar tegelijk is iedere zin als de slag van een sleutel die een veer opdraait.

"De stad is de vratige, gier'ge poliep, de prachtige stad met Rembrandts glorie . . ." "In die stad wou zij gaarne vrolijk zijn . . ."

"Hij hoorde haar biecht en sprak haar vrij: Gods zuiv're adem was haar nabij . . ."

". . . want liefde is het voornaamst voor ons allen."

Heel langzaam sluit Simon het boek.

En heel stil ligt Geesje.

Tineke zit met de vuisten onder haar kin. Een traan drupt op haar jurk. En nog één. Haastig veegt ze langs haar ogen.

Maar dat ziet Bertha niet.

Nog zegt ze niets. Maar dat is alleen omdat ze bijna stikt. Stikt in de leegte, in lucht, die ontsnappen moet, wil ze niet zelf ontploffen.

Dan kucht Simon.

En meteen staat ze recht.

"Wat mankeert jullie toch? Zijn jullie dan blind? Zie je dan niet de vunzigheid?

Mooie woorden. Bah! En dat noemen jullie dan realiteit. En daar zit zo'n kind bij. Weet je waar dat een vers voor is? Voor die slet die daarginds bij jou was, Geesje, die Sonja. Ik zag d'r gewoon weer voor me, met d'r walgelijke manier van doen. En een air of ze op mij neerzag, of ze . . ."

"Vind je 't een mooi verhaal, Tineke?" vraagt Simon. Hij weet dat dit voor 't ogenblik de enige manier is.

Tineke maakt een ongeduldige beweging in haar Vaders richting.

"Stil nou!"

Ze is haar aandoening al weer de baas.

"Och, jullie!" zegt Bertha en ze haalt minachtend haar schouders op.

En tegen Simon:

„Enfin, het kind heeft het van geen vreemde."

Tineke springt op.

"Nee," zegt ze, "ik heb het van geen vreemde. Ik zal jullie laten horen dat ik het net zo mooi kan als Vader. Ik zal nu echt declameren, uit m'n hoofd. De Kinderkruistocht. We hebben het voor school geleerd. Wie heeft het geschreven, Vader?"

"Martinus Nijhoff," zegt Simon prompt.

"Goed zo," zegt Tineke.

Ze gaat tegen de opengeschoven deur van de uitbouw staan. Het is daar wat schemerig. Haar ogen lijken heel groot en donker.

Klaar en duidelijk zegt ze dan de eerste strophen.

Zij hadden een stem in het licht vernomen:
"Laat de kinderen tot mij komen."

Daar gingen ze, zingende, hand in hand,
Ernstig op weg naar het Heilige Land,

Dwalende zonder gids, zonder held,
Als een zwerm witte bijen over het veld.

In de armen van één der kinderen lag
Een wolke-wit lam en een kruis met een vlag.

Ze luisteren. Simon. En Geesje. Maar ook Bertha luistert. Hier is iets wat haar aanspreekt.

De kaarsvlammen — als kleine handen, naar elkander gebogen in gebed — staan stil op hun witte pilaren. Ook zij luisteren.

En de hele kamer luistert.

En naarmate Tineke verder komt, wint haar stem aan warmte.

Zij zijn bij de haven op schepen gegaan
En sliepen op 't dek tegen elkander aan.

De grootste der sterren schoof met hen mee
En wees den stuurman den weg over zee.

Soms schreide er één in zijn droom en riep
Over het water totdat hij weer sliep.

Tineke is nu werkelijk alles om zich heen vergeten. Het is of ze zelf meeloopt in die grote stoet van kleinen: een kind dat haar natuurlijk verlangen volgt.

Wie alles verlaat vindt in vaders huis
Dat vele woningen heeft, zijn thuis.

Het anker rinkelde en viel in zee.
— "Domine infantium libera me —"

Het hart van een kind is zoo warm en los,
— "Pater infantium liberet vos —"

Zoo buiten de wereld en roekeloos,
— "Domine infantium libera nos —"

Dat ze gingen en zelfs geen afscheid namen,
— "Libera not a malo. Amen."

(Wordt vervolgd.)

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

Birth-announcements .. $3.00
Engagement-announcements $3.00
Marriage and anniversaries $5.00
Notifications of death $4.00

"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $3.00. Every word more 10¢.
For "letters under number" 50¢ extra.

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B,
Hamilton, Ont.

With thanks to our Lord we are happy to announce the birth of our daughter

EVELYN RUTH

Herman and Jane Oegema.

A sister for
Margaret,
Lucy,
Bernard.

April 1, 1966.
1905 Rogers Rd.,
Streetsville, Ont.

Op 14 april 1966 hopen wij D.V. met onze geliefde ouders

MARKUS MOESKER
ROELFINA MOESKER—LUMKES

hun 45-jarige echtvereniging te herdenken.

Dat de Here hen bij de voortduur voor elkaar en voor ons wil sparen is de wens van hun dankbare kinderen.

Fenny en Martin Slager, Ancaster, Ont.
Lucas en Bartha Moesker, Wellandport, Ont.
Roely en Harm De Vries, Dunnville, Ont.
Luit en Dien Moesker, Petrolia, Ont.
Mark en Theresa Moesker, Cottam, Ont.
Ralph en Henny Moesker, Tedford.
Kleinkinderen en achterkleinkind.

R.R. 1, Dunnville, Ont.

Met dankbare harten tot God hopen wij met onze ouders en grootouders

BEREND HUIZING
en
ROELFINA FEMMINA HUIZING—PIEBES

op woensdag 4 mei 1966 hun 40-jarige echtvereniging te herdenken.

Dat het licht van 's Heren genade het pad van hun levensavond moge bestralen is ons aller bede.

Hoogeveen, Ned.:
Lambert en Nely Huizing.
Smithers, B.C.:
Art en Betty Huizing.
Lethbridge, Alta.:
Jan en Betsy Huizing.
Picture Butte, Alta.:
Grace en John Vander Wekken.
Abbotsford, B.C.:
Bert en Tiny Huizing.
Lethbridge, Alta.:
Mina en Walter Slomp.
Wellandport, Ont.:
Jannie en John Van Hell.
Vauxhall, Alta.:
Dina en Henk Vloo.
Abbotsford, B.C.:
Ann en Harry Van Dorp.
Burdett, Alta.:
Rosa en Henk Kruizinga.
Iron Springs, Alta.:
Frank Huizing.
Lethbridge, Alta.:
Dinie Huizing en Arie Schalk (verl.).
En kleinkinderen.

Box 186.
Iron Springs, Alberta.

De Ruyter's Muisjes

KINDEREN ZIJN ER DOL OP

P. de Ruyter & Zn. N.V., Baarn
Hofleverancier Ao. 1860

Imported by: VAN'S imp. Ltd.
P.O. Box 826, HAMILTON, Ont.

Na een langdurig en geduldig lijden nam de Here tot Zich, onze beste vriend

FRITS LOPERS,

oud 48 jaar.

Zijn nagedachtenis zal bij ons in ere blijven.

Mr. en Mrs.
Albert Rumph Sr.
en familie,
Moorefield, Ont.

24 maart 1966.

Vanuit Holland ontvingen we het droevig bericht dat de Here vrij onverwachts tot Zich heeft genomen onze lieve vader, behuwd- en grootvader

GERRIT VAN KAMPEN,

in de ouderdom van 75 jaar, sedert 9 februari 1964 weduwnaar van Frouwke Kraima.

"'k Zal eeuwig zingen van Gods goedertierenheen."
Ps. 89:1 berijmd.

Groningen, 23 maart 1966.

R.R. 1, Westmeath (Ont.):
N. Van Kampen.
Groningen (Neth.):
G. Mollema—van Kampen.
S. Mollema.
London (Ont.):
D. Van Kampen.
D. Van Kampen—Linker.
En kleinkinderen.

De begrafenis heeft plaats gevonden 28 maart te Sauwerd.

In Jezus zijn Heiland ontslapen, onze lieve vader, behuwd- en grootvader

FEDDE SPOELSTRA,

op de leeftijd van 69 jaar.

Leeuwarden, 31 maart 1966.
Leeuwerikstraat 155.

Hamilton, Canada:
W. Spoelstra.
A. Spoelstra—Vellenga.
Oakland, U.S.A.:
B. Spoelstra.
A. Spoelstra—Minkema.
Oakville, Canada:
K. IJzerman.
M. M. IJzérman—Spoelstra.
Christchurch, New Zealand:
P. Spoelstra.
G. Spoelstra—Goodman.
Leeuwarden:
J. Spoelstra.
A. Spoelstra—Visser.
Amsterdam:
K. Spoelstra.
Leeuwarden:
S. Spoelstra.
Hamilton, Canada:
F. Spoelstra.
E. Spoelstra—De Haan.
Wellington, New Zealand:
D. Spoelstra.
En kleinkinderen.

On November 16, 1960 the Lord our God entrusted to us a little boy, whose life was marked by love and happiness.

We called him:

MICHAEL BENEDICT.

On Saturday, April 2, 1966 the Lord our God took unto Himself our little son and brother after a long and trying illness.

In sorrow and faith we still say: MICHAEL — Who is like God; BENEDICT — The blessed one.

His theme song till the very last of his conscious life used to be:

"I love to tell the story of
unseen things above.
Of Jesus and His glory, Of
Jesus and His love . . .
It will be my theme in glory:
. . . Jesus and His love."

By the grace of God we know this now to be true for Michael.
(Romans 8:18, 31, 32, 38, 39)

Dunnville, April 2, 1966.

Rev. & Mrs. Al. J. VandenPol.
Jack, Janice, Harriet, Gerald and Clary.

(The funeral Service took place on Tuesday, April 5, 1966; Michael's remains rest in Riverside Cemetery, Dunnville, Ont.)

Op 2 april 1966 heeft de Heere tot Zich genomen

MICHAEL BENEDICT VANDEN POL,

op zijn jonge leeftijd van 5 jaar.

Dat onze trouwe Verbonds God Rev. en Mrs. A. J. Vanden Pol en gezin moge troosten met de woorden van onze Heiland, gesproken in Marcus 10:15 en 16:

"Voorwaar zeg Ik u: Zoo wie het Koninkrijk Gods niet ontvangt gelijk een kindeken, die zal in hetzelve geenszins ingaan. En Hij omving ze met Zijne armen, en de handen op hen gelegd hebbende, zegende Hij dezelve."

Namens de kerkeraad van de Bethel Christian Reformed Church of Dunnville, Ont.

De Vrouwen Ver. van Dunnville spreekt haar diepe deelneming uit aan haar medelid Mrs. Rev. Vanden Pol en familie bij het overlijden van haar vijfjarig zoontje

MICHAEL BENEDICT.

Zijn zwaar lijden was een wandelen met Jezus, die hem veilig thuis bracht.

Zalig die treuren, want zij zullen vertroost worden.

Namens de Vrouwen Vereniging Maria en Martha,
Mrs. P. Hamming.
Mrs. K. Mulder.

Prince Edward Island

For rent with option to purchase, 500 acre ranch, 350 acres workable in large open fields, loam texture, no stones, slightly rolling, easy to work, will grow any crop such as potatoes, peas, grain, flax, etc. Buildings consist of:

1. Several farm houses, 2 - 4 bedroom, modern throughout, 1 with heated indoor swimming pool.
2. Modern all steel hip roof dairy barn, insulated, size 226 x 36, loose housing type, cemented outside patio with 2 trench silos 150 x 40.
3. 3 silos (upright).
4. 4 cow milking parlor with attached milk house.
5. Closed in one storey "L" shaped loafing barn with covered box silo or hay barn for self feeding, barn size 226 x 36.

Surrounded by water on 2 sides and well located on paved road 4 miles from the City of Charlottetown within view of City and paved driveway. This choice property is in need of a sound operator with some capital. Terrific opportunity to specialize in beef farming if desired. Annual rental $5,000.00 with terms including one house.

220 acres bordering the ocean, 146 acres clear, early land contracts available for any amount of peas or cole crops, ideal potato farm, 90 x 34 new hip roof barn, 4 bedrooms farm house with bathroom and furnace. Priced at $23,000.00 including machinery.

100 acre top notch dairy farm in Village and 4 miles from City on main highway. Buildings like new, 100 ft. dairy barn with stanchions, 3 bedroom modern home, 8 can milk contract. Price $21,000.00.

40 acre Gardeners opportunity, perfect soil with running brook, excellent buildings, 4 bedroom full 2 storey farm home with one and one-half bathrooms, furnace, etc. 80 x 32 hip roof modern barn, on paved road 2 miles from Village, 5 miles from beach. Priced for immediate sale at $8,800.00.

For Farms large or small call or write —

Stanley Mol Real Estate Ltd.
P.O. Box 1182, Charlottetown
Prince Edward Island
Phone No. 902-892-1611 or 2300.

Pictures on request to interested parties.

Gevraagd voor Vancouver Area:

ENERGIEKE JONGE BAKKER

of bakkersechtpaar, om een van mijn bloeiende bakkerijen te beheren. Hoog loon. Voor goed vakman bestaat de mogelijkheid om na korte tijd de zaak over te nemen. Brieven onder no. 1868, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Wanted:

MAN FOR GREENHOUSE

All year round employment. Good wages for right person. Experience preferred. Write or phone John Van Berkel Greenhouses, Wholesale Florist, Mountainview Rd., R.R. 3, Beamsville, Ont. Phone 563-8782.

Alleenwonend weduwnaar vraagt een

NETTE HUISHOUDSTER

(Chr. Ref.); middelbare leeftijd. Mooi gelegen farm dichtbij stad en kerk in S.W. Ontario. Brieven onder no. 1864, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

For Sale as a going concern, good

100 ACRE DAIRY FARM

85 acres workable. Open milk quota. Milk price $5.29. 30 head Holstein cattle, 18 cows. Good barn with steel stabling and water bowls. Cement slab silo. Tractor and some machinery. Good 8-room house with bathroom. Located close to highway and tourist town in South-Central Ontario. Total price $24,500. Write under no. 1866, Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

DAIRY FARM

90 acres prima land. 27 stuks Holstein vee. Goed melkcontract. Ruime barn voor melk- en jongvee, in goede staat. Nieuwe silo (1964). Melkhuis met bulkcooler. Extra ruimte voor chickens of turkeys, waarvoor equipment gedeeltelijk aanwezig. Full line of machinery, o.a. 2 tractors, front-end loader, wagons, enz.

Paved road, prima 9-room huis, van alle gemakken voorzien. Schoolbus komt langs huis. 5 mijl van Beamsville.

Vraagprijs slechts $40,000. Farm Credit Montgage van $10,000, welke aanmerkelijk verhoogd kan worden. Cash voor de balance geeft belangrijke prijsverlaging.

Phone 563-7904

GERRIT OTTEN
Voor HAROLD JARVIS
Real Estate Agency
GRIMSBY, ONT.

FARMS TE KOOP

200 ACRE DAIRY FARM, 180 acre bewerkbaar. Met 5 slaapkamer huis, is van alle gemakken voorzien. De grote L-barn is in uitstekende conditie en heeft genoeg ruimte voor 100 koeien. Deze farm kan gekocht worden met een volledige serie machinerieën en 60 stuks Holstein vee. Vraagprijs $68,000 met $20,000 down en de rest tegen 5% interest over 29 jaar.

Eveneens een 200 ARCE FARM. Dit bedrijf kan ook gekocht worden met Holstein vee en implements. Dit is een excellent bedrijf.

Tevens een 150 ACRE FARM, een paar mijl van Woodstock aan de hoofdweg. Deze farm is in excellente conditie en is uitgerust met stable cleaner, melkhuis en bulktank. 2 huizen. Deze kan desgewenst gekocht worden met en zonder vee en machines. Dit zijn drie excellente farms, en zijn gelegen enige mijlen van Woodstock en de Chr. schoolbus gaat langs de deur. Open voor offer.

Een 100 ACRE FARM. Deze farm is gelegen in het dorp Corinth, 4 mijl van Aylmer, aan de hoofdweg. Dit is een excellente corn farm. De gebouwen zijn in prima conditie. Naast het melkbedrijf is er nog een broiler contract, wat de farmer nog een extra $4000 schoon oplevert, met een half uurtje werk per dag. Dit is vol-automatisch. Vraagprijs $40,000, open voor offer.

Verder een RESTAURANT met Shell benzinepomp, gelegen aan de hoofdweg in Aylmer. Het restaurant met 2 apartments, bevattende stove en frig., zijn in de prijs inbegrepen. Het kan direct aanvaard worden, daar de eigenaar is overleden. Dit bedrijf levert een goede broodwinning op. Totale prijs $22,000 met $5,000 down, de rest tegen 6% interest.

En voor meer farms van 50 tot 500 acre, met en zonder melkcontract, rond Woodstock, Embro, Ingersoll en Aylmer, alsmede tabaksfarms,

schrijf of bel

Mr. Jan Wybenga
Box 73, BEACHVILLE, Ont.
Tel. 423-6406

Vertegenwoordigt

Henri Bouckaert
Realtor, Aylmer, Ont.

BELANGSTELLING IN EUROPA VOOR CANADEES HOUT

Europeanen, waaronder vooral zij die afkomstig zijn uit de Scandinavische landen, tonen veel interesse in de ontwikkeling van de pulpfabrieken in Brits Columbia. Meer dan 500 miljoen dollars zijn de laatste tijd in de pulpindustrie geïnvesteerd. Ongeveer 40% van het geïnvesteerde kapitaal is afkomstig uit Canada; 37% uit Europa en 23% uit de Verenigde Staten. Het Europese geld is voornamelijk afkomstig uit Noorwegen, Zweden, Engeland en Duitlsand.

Vanouds zijn de Scandinavische landen de leveranciers van papierproducten geweest. Daarin is de laatste jaren verandering gekomen. Zelfs Noorwegen voert 25% van de grondstoffen voor het maken van papier in. Vele jonge Noren verlaten de pulpindustrie en proberen in de steden een nieuw levensbestaan te vinden.

In Canada is echter een grote hoeveelheid hout aanwezig, vooral van het soort dat geschikt is voor papier. Brits Columbia heeft veel bos en bovendien is Vancouver een geschikte haven om vandaar de pulpvezels naar alle einden van de wereld te verschepen. De regering van B.C. maakt van deze mogelijkheden gebruik en heeft de papierindustrie een flinke 'boost' gegeven door 15 of meer nieuwe fabrieken te bouwen voor een bedrag van een miljard dollars. Het ziet er naar uit dat Canada de plaats van de Scandinavische landen, althans gedeeltelijk, zal innemen!

Harry Den Haan
Tax Consultant
(Registered)
SPECIALIZING IN FARM INCOME TAX
Reasonable rates.
No advance payment.
Clients accepted within 100 miles from Hamilton.
Phone or write:
10 Leavesden Place,
HAMILTON, ONT.
Phone 383-6713

---

70 ACRES

Gemengd bedrijf. Mooi huis. 6 kamers, badkamer, 3 slaapkamers en woonkamer. 2 barns en machineschuur. 5000 broilers contract. 6 mijlen vanaf kerk en school in Jarvis. Aan harde weg. Vraagprijs $17,000.— met $6,000.— down. Hier kan over gepraat worden.

JACK BYLSMA
1607 King St. E., Hamilton, Ont.
Phone: LI 9-3894

Niagara Peninsula

We feel there is no finer place to live, than the beautiful Niagara Peninsula, with its temperate climate, productive soils, good highways and easy accessibility to all markets, making it one of the more favourable areas to reside in.

No matter what type of property you are interested in, whether it be a beef, dairy or fruit farm, a business, hotel or motel, or a home to retire in, we will do our best to serve and assist you. Your satisfaction is our main interest. We offer this week:

Beef Farm

180 acres, 3 barns, new implement shed, silos, all machinery, automatic feeders, cement barn yard. Excellent two family home. Close to industrial city. Price $80,000.00.

Fruit Farm

31 acres, 17 in fruit, 3 acres open, balance bush. Sandy soil. All necessary machinery, 1½ storey four-bedroom home, all conveniences. Asking only $27,500.00 with $8,000.00 down.

Motel - Niagara Falls

One of the best located and well-run motels, with heavy traffic from Queen Elizabeth highway. Owner retiring after 20 years. 27 units, plus very modern three-bedroom apt. Good income, financial statement available. Asking $160,000.00 with $55,000.00 down. Balance mtge. at 6% with Vendor. Call or write:

DICK SCHOUTEN,
Telephone 892-2310,
Box 702, Fonthill, Ontario.

REG. W.
HOPKINS Ltd.
85 Russell Avenue - 684-6328
ST. CATHARINES, ONT.

GESLAAGDE FILM "WEDERZIJDS"

Vrijdag- en zaterdagavond 18 en 19 maart was het grote auditorium van de Toronto District Christian High School bijna vol.

De film "Wederzijds" (welke vertoond werd door de Brampton Film Service) geeft een beeld van de wereld historie en van Holland in het bijzonder, gedurende de 50 jaar welke Koningin Wilhelmina over haar volk geregeerd heeft.

Het begint bij de Boerenoorlog en eindigt bij het Troon afscheid van Koningin Wilhelmina.

Velen onder ons zullen zich misschien nog vaag de eerste wereldoorlog kunnen herinneren. Dit alles trekt als een rolprent weer aan ons voorbij, Rivoldi, Troelstra, werkloosheid, opkomst Nationaal Socialisme, Duitsland onder Hitler's voorbereiding voor de oorlog, de duitse bezetting en dan de bevrijding door de geallieerden.

En door dit alles heen zien wij hoe een vorstin haar plicht deed. Een film voor oudere emigranten om nog eens weer te beleven de historie die toen gemaakt is, en voor jongeren om te zien en begrijpen wat hun ouders meegemaakt hebben.

T.B.

DE HOLLAND-AMERIKA LIJN ORGANISEERT "FESTIVAL SAILING

Om de bootreis gezelliger te maken gaat de Holland-Amerika Lijn op het s.s. Nieuw Amsterdam dat op 20 mei New York verlaat een Festival Sailing organiseren. Er worden concerten gegeven die bij kaarslicht worden uitgevoerd. Op de boot is een expert in diamanten aanwezig die zal vertellen over de geheimen van het slijpen van diamanten. Tevens zullen kostbare diamanten worden getoond.

Een sigarenmaker maakt de reis mee om de passagiers te laten zien hoe sigaren worden gemaakt.

Speciale modeshows zullen worden gehouden.

We heer J. Geraedts zal liefhebbers van klassieke muziek begeleiden in het land van de muziek.

Op het vlaggeschip Rotterdam, dat 8 oktober van Rotterdam vertrekt en 17 oktober vanuit New York haar terugreis maakt, is eveneens en dergelijk programma voorbereid.

GAAT U NAAR
Holland?
VOOR AL UW REIZEN
per boot of per vliegtuig
vraag volledige inlichtingen bij:

C. STEENHOF
43 Crane Ave.
WESTON, ONT.
Tel. 241-0811 of 249-4921

Vanaf 1 april 1966:
21 dagen vliegreis *
MONTREAL - AMSTERDAM
$ 335.00
met gratis trip naar Brussel, Parijs en Londen

* Behoudens Regeringstoestemming.

TE KOOP:

Gebruikte orgelpijpen
Windladen
Pijporgel onderdelen

H. PILON
253 Drewrey Ave.
WILLOWDALE, Ontario
Phone after 6 p.m. 221-5444.

JOHN F. DE WITH,
Realtor

BOWMANVILLE, ONT.
14 Frank Street, Phone 623-3950

DAIRY FARM, 236 Acres with good buildings, $1000 monthly milk cheque. Going concern. 55 head of Holstein cattle. Full line of, almost new, machinery. Asking $65,000. Terms.

DAIRY FARM, 100 Acres. Going concern. 19 Milkcows. Full line of machinery. $700 monthly milk cheque. Asking $45,000. Terms.

DAIRY FARM, 150 Acres. Good buildings, 500 lbs. daily milk-quota. 10 roomed home. 2 barns. Asking $32,000. Terms.

190 ACRE FARM with full line of machinery, 2 tractors, etc. Good buildings. Large barns. Asking $27.000 with terms.

THE WORLD OF BOOKS

John Murray, **THE EPISTLE TO THE ROMANS**, Volume II, Chapters 9-16, The New International Commentary on the Old Testament, Grand Rapids, Michigan, 1965, 286 pages.
Published by Wm. B. Eerdmans Publ. Co.
Reviewed by Dr. Gordon J. Spykman.

In his own careful and elegant style Dr. Murray highlights Paul's thoroughgoing emphasis on the sovereign grace of God. A reading of this commentary leads to a new understanding of why the Epistle to the Romans has played a central role in almost every reformation in the history of the Church.

Murray's commentary stands solidly in the Reformed exegetical tradition of such Biblical interpreters as Calvin, Hodge, and Bruce. This second volume is a thing of beauty and lasting value, a fitting complement to Volume I which appeared several years ago.

With painstaking, yet lighthearted scholarship Murray illumines in a meaningful way the many facets of this letter within the framework of its total message. The Christological focus is always in clear view. The author is sensitive to the integrity and intent of the Bible as a whole. There are many significant references to parallel passages in the New Testament and to the promises revealed in the Old Testament. He alerts us to the important transitions and interconnections within this Pauline epistle and relates its message to the Jewish-Christian-Roman situation of the original readers.

Along the way Murray introduces us to crucial issues raised by contemporary Biblical scholarship. Though precise, his treatment is, however, never heavy. He avoids dogmatism on open questions, and recognizes that we cannot demand, nor do we have the right to expect the last word on every point. There is a practical slant to it all, including his discussion of several ethical problems, such as Christian freedom.

Murray makes a significant contribution to Biblical study in his comments on Romans 9-11, the question of election and reprobation within God's plan of redemption for Israel. Israel's rejection is neither total nor final. God's electing love goes out both to the nation and to its faithful remnant. It is both individual and communal. Murray's insights are helpful in gaining a clearer understanding of the place of this crucial passage sandwiched in between the doctrinal and practical parts of this letter.

The commentary closes with a series of very instructive appendixes, covering such topics as the 'authorities" of Romans 13, the "sabbath" of Romans 14, and the unity and integrity of the entire epistle.

In short, another "Murray masterpiece".

•

Edward J. Young, **THE BOOK OF ISAIAH**, Volume I, Chapters 1-18, The New International Commentary on the Old Testament, Grand Rapids, Michigan, 1965, 534 pages.
Published by Wm. B. Eerdmans Publ. Co.
Reviewed by Dr. Gordon J. Spykman.

Every author must decide at which level of understanding he shall write. This commentary is geared to use by ministers and theologically trained scholars. The advertised claim that it also has the Sunday School teacher in mind must be taken with a grain of salt.

Dr. Young's commentary is the first volume to appear in the Old International Commentary.

He bases his interpretation on his own translation of the Hebrew text, a translation aimed more at clarity of meaning than literary style. His explanations are lucid and readable. There are, however, frequent references to the original language of Isaiah, ancient documents and history, and archeological data. All this is helpful in understanding the setting and significance of Isaiah's writings, but requires some considerable acquaintance with theological scholarship. The intelligent Bible reader can nevertheless read the body of the book with profit, since the more technical questions are discussed in footnotes and special notes. There is a verse by verse, phrase by phrase, and word by word approach, making it easy to follow Young's comments. His primary purpose remains to let the message of Isaiah come through clearly.

The author takes a consistently conservative position on the Bible. It is his unmistakable purpose to set the record straight over against modern critical scholarship. On the controversial question of a supposed "second Isaiah" and "third Isaiah" Young affirms the inner unity of this prophecy, as he had previously done in his book, **Who Wrote Isaiah?** The argumentation of this point awaits the completion of the second and third volume of this work.

On the much discussed passage, Isaiah 7:14, Young argues strongly for "virgin" as the best translation of the Hebrew word "almah". His conclusion, based on language analysis both within and outside the Old Testament, is that "in all history there is only one of whom this can be predicated, namely, Mary, the mother of the Lord" (page 289). His case is convincing. But while scoring this point strongly, Young may have underrated the connection between 'sign" and "Immanuel".

All in all, Volume I represents a good start on Isaiah. If Volumes II and III match this effort, Dr. Young will have made a valuable contribution to Reformed Biblical scholarship.

TODAY'S GARDEN-GRAPH

Reg. U. S. Patent Office

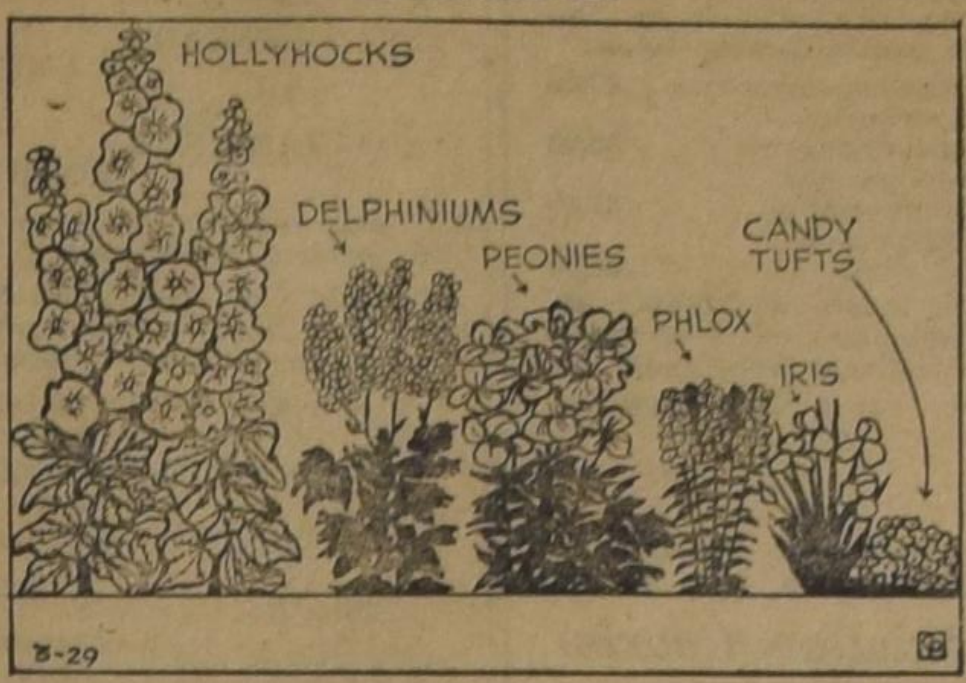

Are You Planning A Flower Border

By EDNA HALLIDAY
Distributed by Central Press Association

THE PERENNIAL flower border seems to be the simplest and most convenient. Often it really is a mixed border, combining biennials and annuals to fill in. A sunny spot should be decided upon if possible and one that can be viewed from the house to give the fullest degree of pleasure.

After deciding on location, check drainage, especially if you have a clay soil. Sandy soil drains away without extra drainage provided. Drainage very often can be taken care of by digging a trench and laying tile, or sometimes only broken bricks and stone will suffice.

Well-prepared soil is the secret of a successful perennial border, because most of the plants will grow in the same spot for several years or longer. The soil should be fertile and friable.

As shown in the accompanying Garden-Graph, plant the tall flowers to the back of the border first. These might include delphiniums, hollyhocks, helenium, fall asters and baptisia. Where the border is amply wide the new buddleias, which are of more compact growth and have better bloom, spikes could be included as back-of-the-border plants.

The center area could include foxgloves, veronica, phlox, peonies, day lilies, doronicum, pyrethrum, Shasta daisies, columbine and anchusa.

The border could include violas, forget-me-not, sweet William, pinks, coralbells, geum, nepeta and candytuft.

(© 1966, King Features Syndicate, Inc.)

Tongue - Speaking

(Continued from page 9)

ture passages such as Acts 14:3, 2 Cor. 12:12, Rom. 15:15-19, and Hebrews 2:3, 4 specifically associate the miraculous gifts of the Spirit with the work of the apostles. "If the miraculous signs were intended to authenticate the apostles, they would no longer be needed after the apostles had done their work." Secondly, Paul ascribes a very limited value to this gift of tongues and one may conclude that its continuation would have little point to it. Thirdly, it is highly significant that Paul never refers to glossolalia except in 1 Corinthians 12-14. (It is not mentioned as a necessary requirement for office bearers.)

Fourthly, the long gap in the history of tongue-speaking would seem to prove also the discontinuation of this gift. The Pentecostal charge that during 1800 years of church history the entire church failed to enjoy the full Christian experience is rather wild. It seems to this reviewer that Dr. Hoekema does very convincingly prove the point about the actual discontinuance of glossolalia as a special gift of the Spirit (cf. pp. 103-123).

How can we then explain the current manifestation of glossolalia? Professor Hoekema, having carefully and thoroughly weighed the tongue-speaking movement, comes to the following stand:

> I am inclined to agree with Donald S. Metz that glossolalia as we see it today is for the most part neither directly inspired by the Spirit nor directly induced by demons, but is a human reaction which has been psychologically induced . . . . Much tongue-speaking in non-Pentecostal groups today represents an emotional reaction against a coldly intellectual type of preaching or against a stereotype, formalistic liturgy. (pp. 129, 130.)

Though Hoekema's response to both Pentecostalism and Neo-Pentecostalism is largely negative, he does point out several important lessons that we may learn from this movement. As churches we do well to engage in some serious self-appraisal.

Isn't it true that we have frequently neglected the work of the Holy Spirit? Isn't He the unknown God? Are we really aware enough of our desperate need of the Spirit?

And what about our church services? Excessive emotionalism is not to God's glory, but are man's emotional needs satisfied? Says the author: "Those who leave one denomination to join another usually do not so primarily for doctrinal reasons but because the church they are leaving fails to satisfy some of their basic needs. Unchurched people in the neighborhood will not be attracted by churches which are as cold as ice or by preachers who are as dry as dust."

Do our churches leave room for spontaneity in worship and opportunity for audience response? Someone once explained that when you visit a Pentecostal church the following will likely happen: "When you walk into a Pentecostal service, you are asked, no matter who you are, your name, where are you from, and 'Brother, do you have a word to say for us?'" (*Time*, November 2, 1962.) This may go too far, but, I agree with Hoekema who writes: "Why should a single individual always be at the center of the liturgical service? Why should there not be more reponse from the audience?"

Furthermore, the Pentecostals can teach us too that witnessing is part and parcel of the Christian life. What about our small evangelism committees, shouldn't the *whole* congregation be active? Have we fully yielded our lives to the Spirit? The Pentecostals often shame us in their zeal to proclaim the Lord as they understand Him.

On Pentecost the Holy Spirit set the believers aflame with truth, love, and joy. In "a world aflame" — a world of increasing secularism — this flame of the Spirit is needed in our lives.

Come, Holy Spirit, heavenly Dove,
With all thy quickening powers;
Kindle a flame of sacred love
In these cold hearts of ours.

Rev. Michael DeVries

Anthony Hoekema, *"What About Tongue-speaking?"* Grand Rapids, Michigan; Eerdmans Publishing Co., 1966. 161 Pages, $3.50.

HIGH SCHOOL STUDENTS CONFERENCE

Christ in Learning

That today's education largely ignores the claim which Christ has upon our lives needs little argument among us. The body of evidence testifying to this sad fact is much too impressive. God, a god, any god, at best possible hypothesis, at worst a bother, is very comfortably irrelevant to the busy bustle of modern truth pursuit. To even mention Christ as the Truth, the only fountain of all truth, brings the quick conviction of intoleration as retort. God is simply taken for granted and therefore not recognized as God. Such is the mood of much of today's education because it is the mood of the world in which you and I live.

Even where Christian education is taught, we cannot escape this spirit altogether. If nowhere else, it enters our schools by way of the textbooks, teaching aids and methods we must of necessity employ.

It's a continuing strain for the teacher to remold the often deformed material of the text so that it will conform to the demands of the Word. Much too often the changes he makes seem more like a hesitant stab in the dark than a confident walking with God. As such he's compelled to recognize even the smallest good result as the work of the Spirit.

But think of the pupil, especially the student that attends a school where a spirit other than the Spirit of Christ directs that educational institution. He struggles, whether he's engaged in elementary, higher or university education.

As he begins to attend school he learns rather quickly to be busy with the accumulation of knowledge. He's probably very eager to understand what he receives. This world is opening up for him, and there's so much to learn! It hardly dawns on him at first that he must question, evaluate what he receives.

Nevertheless, there's more to his life than the school. He's not just a pupil, he's a boy, he's a man. He has a home, a father, a mother, friends, he goes to church and he also has a Bible. Sooner or later there is the insistent demand: Well, what about Christ in learning?

He asks. He asks his parents. Often they're able to help. Often they warn him against dangers of which he was already aware. But as to a way, a Christian way in learning . . .

As he advances in education, their world and his world seem to drift farther apart. The mood of modern secular education tends to do that. Christ, the fountain of all truth, the answer, has become a problem.

The nearer he comes to years of understanding the more he struggles. Often alone.

But God's Word tells us that we must struggle together, as a body, as the body of Christ. The struggle for Christian education is not your struggle and my struggle, but the struggle of Christ's body to recognize its Head in education. In this each Christian may do his individual part. But then united: we can only do it together. For, although the question of Christian education has many nuances, asked with differing emphasis at different levels, it is only one question. This question is common to every Christian, be he student or teacher.

This awareness prompted the Hamilton Chapter of the A.R.S.S. to hold a 2-day conference for High School Students on April 15, 16, 1966. We have been able to secure some able speakers to introduce topics pertaining to the theme of the conference, Christ in Learning. However, by far the largest part of the conference will be spent talking with the students, not at them. To implement this, we have planned for large discussion periods and small discussion groups. We have invited, and are inviting every High School Student, Grade Ten and up, to join us. Our Registrar is:

Mr. H. Vander Meulen,
2 Atwater Cres., Hamilton.

We know of no better way to spend the last days of Spring Vacation, 1966. May many students agree.

H. Van Belle.

Gleanings from the Press

FROM HITHER AND YON

EDUCATION? WHERE TO?

Maybe you noticed the recent article in the daily Vancouver papers relating what Dr. MacDonald thinks about trends in modern education. Mr. MacDonald is president of the U.B.C., and if he doesn't know education, who does? (That's a good question.)

Dr. MacDonald said, in effect, that today's high schools and universities do not give young people a purpose for life. He said that this was the basic, most drastic flow, inherent in the public education system. He added that until the department of education, together with the public schools and universities, come up with an alternative to the present "non-purpose" approach to curriculum, our public schools will continue producing mis-informed, discontented individuals in the lonely crowd-going — who knows where?

Any thinking student at U.B.C. can tell you that in today's classroom you don't learn *answers* anymore, you learn *questions*. Keep asking questions and you'll learn all you need to know in life. After all, there *are* no answers really. Who's to know if *you* are right, or if *I'm* right? Who's to say something is right, good or beautiful? Everything is relative, don't you know?

And suppose you were a teacher, what right would you have teaching any student what he's living on earth for? You have no right pushing your beliefs into his innocent mind. He'll have to decide that when he's able to reason it out for himself. You can't do that —you may be wrong!

So how is a student supposed to choose a purpose for his life? Well, you pick what you want from this philosophy, that philosophy, this religion, that religion and you're bound to come up with some reasonably acceptable answer.

"But why would you choose this philosophy and not that one?"

"Don't ask stupid questions!"

"You mean, don't ask embarrassing questions."

You can see that Dr. MacDonald's confession was an embarrassing one to make, because it gets down to a question which he knows he can't answer without making a *definite* choice — a basic choice — a heart commitment.

And that's where you and I, with our Christian schools, are miles ahead of him and of the entire public education enterprise— we *begin* with a commitment. We *begin* with directing all our teaching and learning towards service of God.

And what purpose can you think of that's better?

J. De Vries
(Monthly of the Chr. Ref. Church, Richmond, B.C.)
—Philadelphia

THE CHRISTIAN SCHOOL

80% of all teachers in our Christian schools have B.A. degrees or better. 84.1% of the teachers in public elementary schools have degrees. In other words about 475 Christian school teachers do not have degrees.

Last year the Christian schools had a turnover of 564 teachers or 25.2% of the teachers left their place of teaching for one reason or another. The transfer and dropout picture was as follows: Transfers to other Christian schools 197; returning to college 88; missions 12; transfers to public schools 48; marriage 158; other occupations 44; retired 12; deceased 1; illness 4. This makes a total of 564.

Last year's shortage in the Christian schools was as follows: Total loss to Christian schools 367; total number of new positions 138. Total need per year is *505*. Last year's number of teachers supplied through Calvin 156; through Dordt 38. This is a total of 194 teachers supplied. Last year's shortage was therefore *311*. Just think of it. Last year we needed *311* more teachers than we had. What a challenge!

—Bulletin of the Immanuel Chr. Ref. Church of Hamilton, Ont.

CAN'T EVEN TURN AROUND—This giant truck at Denmark, Ill., is so big and long it can't even turn around, so there are two diesel-electric cabs. It is 59 feet long, has 16 of those big tires and they cost $2,700 apiece. Southwest Illinois Coal uses the truck to haul 240 tons of coal at one whack.

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

Birth-announcements .. $3.00
Engagement-announcements $3.00
Marriage and anniversaries $5.00
Notifications of death $4.00

"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $3.00. Every word more 10¢.

For "letters under number" 50¢ extra.

—

Send your payment together with your ad to:

Christian Courier

Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

With great joy and gratitude we announce that the Lord entrusted to our care a daughter and sister

DEBORAH JANE

Mr. & Mrs. Jack Kryger.
John.
Helene.

March 23, 1966.
Box 2018.
Smithers, B.C.

Mr. and Mrs. Melvin Elgersma, R.R. 1, Cayuga, are happy to announce the marriage of their daughter

CHRISTINA
to
Mr. OTTO KIERS

son of Mr. & Mrs. Albert Kiers of R.R. 2, St. Ann's.

The wedding will take place D.V. at Mount Hamilton Chr. Ref. Church, Upper Wellington Street, Hamilton, on Friday, April 15, 1966 at 8 p.m.

Rev. G. J. Hoytema will perform the ceremony.

Mr. and Mrs. T. R. Teitsma wish to announce the engagement of their daughter

ELISABETH
to
JAKE VAN DER SCHEE

April 2, 1966.

Stoney Creek, Ont.
129 Margaret Ave.

Simcoe, Ont.
888 Norfolk St. N.

With gratitude we want to announce that on the 10th of April, 1966 our dear parents

ARNOLD GERHARD KAEMINGH
and
GRADA KAEMINGH—HOUWERS

D.V. will celebrate with us their 35th wedding anniversary.

That the Lord will grant them many more happy years together, is the prayer of their children.

Nick and Ann Veldhuisen, Emo, Ont.
Henri and Thea Kaemingh, Stratton, Ont.
Ted and Ynske Kaemingh, Emo, Ont.
John and Gertrude Kamerman, Emo, Ont.
Hielke and Alice Wieringa, Devlin, Ont.
Glenn and Dini Ewald, Smithers, B.C.
Don and Ada Shortreed, Fort William, Ont.
Joanne Kaemingh, Smithers, BC.
Dan and Anneke Mack, Downsview, Ont.
Arnold and Judy Kaemingh, Emo, Ont.
Helen Kaemingh, Emo, Ont.
Rita Kaemingh, Emo, Ont.
and grandchildren.

Emo, Ont.

We are in need of

PAINTERS

Vast werk. Hoog loon. The Combination Painters, 1212 Elsie St., St. Catharines, Ont. Telefoon WE 5-4380.

$15,000

If you're interested in this sort of income, I would like to meet you. We are looking for men who have sales or management ability. This is our seventh year in Hamilton and we are expanding. Our associates are aware of this advertisement. Write fully and in confidence to Box 1869, Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

YOUNG LADY

five years office experience, is looking for suitable job in Toronto-Hamilton area. Will arrive end of April from Holland, with good command of English language. Reply per letter # 1870, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

NEW BREAK IN PACIFIC OCEAN FLOOR DISCOVERED

Scientists have discovered a massive break in the ocean floor of the North Pacific in the area between the Hawaiian Islands and the Aleutians. An undersea upheaval millions of years ago raised a range of mountains over half a mile high and dropped part of the adjacent bed another half-mile, forming a trough valley about 15 miles wide. Oceanographers call such a phenomenon **a fracture zone.**

The discovery is based on the work done by the "Pioneer", an oceanographic research vessel of the U.S. Department of Commerce's Coast and Geodetic Survey. The "Pioneer" surveyed a 120-mile-long portion of the fracture zone, but there are indications that it stretches another 800 miles in a northeasterly direction towards the northern tip of Vancouver Island, British Columbia.

The new find is comparable in size to those of other massive breaks in the ocean floor previously discovered, the Mendocino, Murray and Molokai Fracture Zones. The new fracture zone, lying to the north of these, has not yet been named.

The discovery is an important result of the SEAMAP project, an intensive programme aimed at mapping the bottom of the seas. Prior to World War II, the bottom of the oceans, which cover 71% of the globe, had been largely a mysterious and unknown realm. It is only since 1945 that the true nature of the ocean bed, with its hundreds of mountains and mountain ranges, plateaus and valleys, has begun to be known.

(Unesco Features)

SUMMER RESORT

Blink Bonnie housekeeping cottages, 4 miles past Coboconk on Hwy. 35. Shallow beach, boats, $40-$60 weekly. **Open May 21. Henry Vegter, 6 Colton Ave., St. Catharines, Ont.**

Wanted:

YOUNG DUTCH COUPLE

on dairy farm. In a modern home. Good wages. Situated round Binbrook, Ont. Phone 692-3044.

For Sale for health reasons: A well-equipped

GROCERY STORE

with self-service. Also delivering to customers in the neighbourhood. The turnover consists of Canadian and Dutch groceries, cleaning aids, textiles, etc.

Good opportunity for large family. Annex to the store is a 3-bedroom house.

Priced at $16,000 cash, plus a mortgage of approx. $7,000. House included.

For more information write in Dutch or English to # 1865, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

WORLD'S LONGEST ANTENNA COMPLETED

A steel and aluminum cable almost two miles long has been stretched over a fjord between two mountain peaks in northern Norway. The cable is an antenna which will serve as a link in the international Omega navigational trial system, in which there are so far three other transmitters in operation — on Trinidad, Hawaii and in Forestport, New York.

The Norwegian Omega station will be opened shortly, and if the system, which utilizes the VLF low frequency system, proves better than other radio navigational systems, Norway will make the station a permanent part of the Omega chain, at a cost of some six million dollars.

The highest part of the cable is nearly 3,000 feet above sea level, descending on the other side of the fjord to some 1,200 feet. Of the two miles of cable, a mile and a half will actually serve as antenna, still making it by far the longest aerial in the world.

(Unesco Features)

Support

YOUR CHURCH IN ACTION!

CHRISTIAN REFORMED WORLD RELIEF COMMITTEE

733 Alger St., S.E.
Grand Rapids, Michigan

Lambert Huizingh

Acredited Public Accountant and Auditor Commisioner for taking Affidavits

•

1 Wellington St. E.
AURORA, ONT.
Telephone: 727-9797

•

139 Albert St.,
OSHAWA, ONT.

CROSS WORD PUZZLE

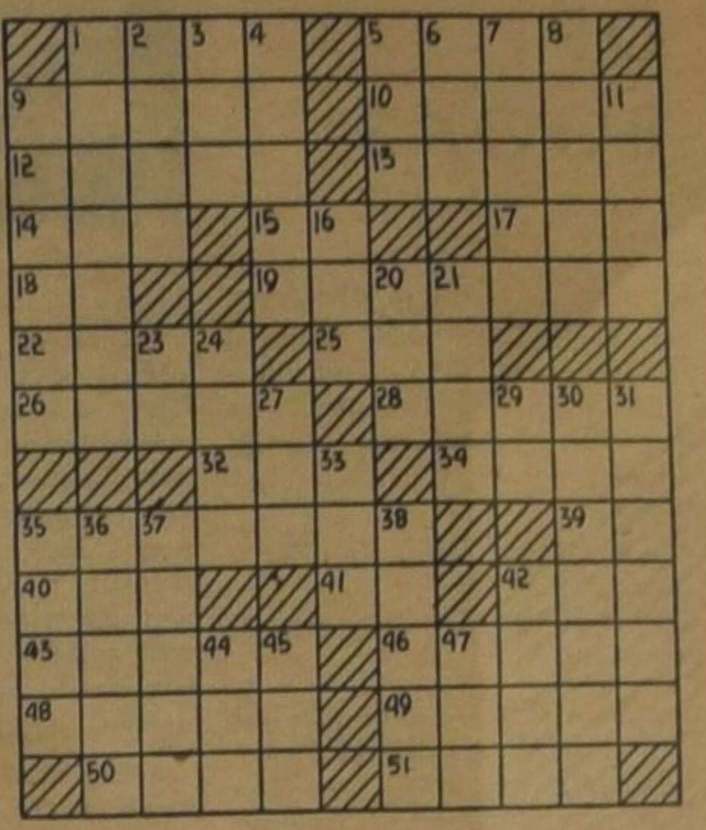

ACROSS

1. Silver coin of Morocco
5. European mountains
9. Compassion
10. Looks at Lady Godiva, perhaps
12. Clarinet's cousins
13. Knowing
14. Nylon nemesis
15. Whether
17. Maxim
18. Sloth
19. Packaged scents
22. Snow vehicle
25. Queensland tribe
26. Narrow channel
28. Donates
32. Sprite
34. Pause
35. Affairs
39. Quaker State: abbr.
40. Ceremonial cup
41. Exclamation
42. Trojan, Civil or Hundred Years
43. Men
46. Blazing
48. Sky-blue
49. Puffs
50. Serf
51. Taro root

DOWN

1. Constructed again
2. —— curtain
3. Playing card
4. Cell destruction
5. Brazil tree
6. Novelist Wallace
7. Vegetables, old style
8. Small herring
9. Bog
11. Stitches
16. Tire
20. Gear
21. Filament
23. Hesitant remark
24. Fast
27. A fermented drink
29. Comman contraction
30. Spanish grass
31. See 10 across
33. To and ——
35. Nursery word
36. Astonish
37. Ankle
38. Figure
42. Gale
44. Sea eagle
45. Witness
47. Craze

	T	A	N	A		A	P	S	E	
C	O	R	E	S		O	L	I	V	E
A	U	R	A				A	P	E	D
G	R	A	T	U	I	T	Y		N	I
E	S	S		P	R	O		T	I	C
			Y	A	K		H	U	N	T
C	O	P	E	S		S	O	N	G	S
A	P	I	S		C	O	W			
R	I	A		O	U	R		I	L	I
E	A		E	X	T	E	N	D	E	D
S	T	A	Y				A	L	E	E
S	E	D	A	N		O	M	E	R	S
	S	O	S	O		W	E	D	S	

SOLUTION
to previous
Cross Word Puzzle

Buy from the People who Advertise in this Paper

Servant of Slaves

BY

GRACE IRWIN

(64)

"Mrs. Unwin feels keenly the drain on your purse, John. She has repeatedly asked me to beg you —"

"Dearest, I cannot, I will not take payment for hospitality. The Lord has seen fit to give him a comparative feeling of safety in our house and He —"

"I'm not arguing, my pretty Dear! She made me promise to speak to you and I have. Your other letter is from Mr. Thornton. That is sure to be pleasant," she added, for the remittance in many a letter from Mr. Thornton had come just when her confidence in John's favourite saying: 'The Lord will provide' was wearing thin.

Her husband, who had recently had a conversation with his benefactor which he had not seen fit to mention to her, was not quite so sure. And a swift perusal of this friendly, but positive epistle justified his prognosis. John Thornton had at last taken upon himself the distasteful task of voicing the wide-spread criticism of the unconventional Cowper-Unwin menage. Briefly, and obviously desiring that the Newtons should not share the censure, he spoke of William Unwin's distress and the new Mrs. Powley's embarrassment regarding their mother. Comment, being whispered, he remarked, was well circulated and all shared his opinion that the situation should not continue.

"If they will not leave the Vicarage we should move to Orchard Side!" repeated Mary, aghast. "If Mr. Cowper was a woman Mrs. Unwin would not attend him as she does. All appearances of decency are sacrificed.' John, that isn't true. And if it is, what can we do about it?"

"Nothing," said John, so unhesitatingly that she looked at him in surprise. He laid his cheek against hers.

"Would you do anything, Polly, other than we are doing?"

"No, but I thought you would dislike to disappoint Mr. Thornton."

"Mr. Thornton will be reasonable. He knows that I would disregard no suggestion of his except for the sake of principle. Remember the Cottenham affair."

Mary did, and for that very reason wondered at her husband's assurance. Cottenham was one of the Newton's anniversaries. John had not remained a curate in Olney for lack of better opportunities. He was scarcely settled — in fact Mary had not yet joined him — when Mr. Soans had offered him the living of Hampstead, a little village north of London which he had, to Jack Catlett's annoyance and her mother's sorrow, felt compelled to refuse. Several years later, Lord Dartmouth had offered him the presidency of his new college in Georgia, together with the living of Savannah. This John had earnestly weighed, trying to keep a balance between the opportunity to do the work of God and the inducement of honour and profit. But his ministry among the poor Olney lace-makers constrained him, and Mary detested the sea; so he refused. The next offer of the Cottenham living was less easy to reject. Mr. Thornton, having busied himself to procure it, would hear of no objection and only Lord Dartmouth's intercession extricated John from the most difficult of predicaments: refusing to accept a benefactor's benefaction. But when he thought of the need at Olney he had not hesitated to offer opposition to his millionaire patron. Nor did he now.

"Even if he should prove otherwise," he continued simply, "I cannot either try to separate them or follow his counsel. First, I think Mrs. Unwin's attention vital to Mr. Cowper. No man could ask for such devotion but, since she give it, I dare not deny it to him. Secondly, we, more than any, are in the position to know the true state of affairs. To dismiss them or to depart ourselves would be equally a tacit denial of the innocent relationship which exists between them. How could we live with ourselves if we betrayed them so?"

But the weeks of Mary's absence at Chatham he found sorely trying. Her management of the house and of him — so complete that he did not even buy his own stockings — when removed, left a dozen decisions a day devolving on him and he marvelled anew at the way money flew, despite Peggy's conscientious attempt to keep accounts. Callers from near and farther often required a room for the night. Although all were deeply sympathetic with Mr. Cowper, and heartfelt prayers went up for him throughout the town — he wrote to Mary of another prayer-group which planned meetings in the cottages of several earnest men and women — he had been rendered sensitive by Thornton's letter to a score of remarks made or reported to him. The criticism was not always levelled against Cowper's domestic situation, though ribald remarks had often been made by the cruder sort; for William's strong, well-proportioned frame, his former pleasure in swimming, riding and walking and Mrs. Unwin's mature grace and beauty did not readily suggest a platonic or maternal-filial affection. Other talk was abroad which John was less able to refute. His successful ministry, as he well knew, was still a minority ministry and had stirred deep resentment and opposition in the polite worldly Conformists, the irreconcileable schismatics, and the openly lawless, irreligious elements of Olney. The Church might be full on Sunday both morning and evening. Its bellringers, withstood their parson's efforts at reform and were frequently drunk in the performance of their duty. The Sunday night meeting at the Great House might be crowded to capacity. Raucous shouting and singing of riotous young people, while a girl's body was being carried to burial, forced John to halt and rebuke them — a rebuke repeated in mimicry as soon as the procession recommended its sorrowful way. People of all classes and ages might apply to the Olney curate for assistance and advice; his published letters and sermons had already gone into several editions and were being read in far-off, trouble-torn America. Unruly children at home, whose families were helped by his charity, defied his efforts to instruct them, and imitated their elders in calling 'Methodist' after the youngsters who responded. The town as a whole had taken some pride in the minister who, with unclerical garb, sea-faring experience, and assiduous devotion, had made Olney a centre of religious attraction. But after ten years the novelty had worn off, and resentment at his uncompromising sermons made his detractors seize eagerly on Cowper's illness to justify their opposition. That he preached people mad, that Cowper's collapse was the result of 'enthusiasm', that the gentleman himself had been harried against his will into a round of religious duty; this was tea-table talk among the well-to-do farmers and gentry who had resented 'The Squire's' indifference to their social life.

The facts so completely contradicted this explanation that John regarded the unfavourable light in which he was placed as part of the 'evil report' through which all who would live godly in Christ Jesus had to pass. He was given strength to perform his public duties with some liberty and warmth. But his 'evil heart of unbelief' under which, he told Mary, he expected to go mourning to the grave — told her in letters, for he still was often more tongue-tied in speaking to her about spiritual things than to anyone else — made him fear that the criticism might have some effect upon her. It was the same charge of enthusiasm which Jack and Georgie had made years before. Years before, it had been the subject of the one criticism which she had allowed herself to voice; and though his answer had silenced her, the objection recurred to him sometimes.

"John, I don't want to be presumptuous," she had said, returning from a visit with her brother Jack in London, "but do you think you gain by putting some reference to — to Jesus in every letter? I mean, may it not do more harm than good? Jack knows what you believe."

He had looked at her silently for a lengthy moment, feeling a return of the clumsiness, the owlish gravity, which had reduced him to speechlessness in front of her during his courtship. Polly, seeing his expression, had come and snuggled her head against him to take the sting from her words. But she had not retracted them.

"You may be right," he had admitted slowly. "I know, of course, that you are thinking of Jack and that you want him to admire me as he used, as he still might if I did not add a religious postscript. Polly dearest, I must do as I do. Only too easily am I drawn aside, and in conversation I am too often prevented from seizing any opportunity of testifying to the Lord's grace. Perhaps it seems monotonous, even redundant. But we never know when the Name of Jesus will take effect. And I cannot forget that once I blasphemed that Name in every speech I uttered — nor feared to be thought monotonous. The least I can do is to speak well of it as often."

And perhaps, he meditated now, the Name had wrought on Jack, though no word to him had revealed it. There was only the garbled story to which Polly and he clung, the unexpected tale of Jack's weeping landlady, that "the gentleman" had asked her, two nights before his death, to find a Bible and read to him; that, and his last ambiguous message to his family that it was "all well' with him.

He turned off the Newport Road and followed the meadow path to Mr. Wiggin's home where he was breakfasting. Not till the friendly, leisurely breakfast was over, and he had taken his leave, lifted in spirit by the prayers which they had shared, did he return to his consideration of her spiritual state. It was an enigma which he found baffling, usually when she was away. One moment of her gloriously reassuring presence, one embrace of her unfailingly responsive arms, one charming shake of that pretty head — ridiculous that she could be forty-five! — and his gnawing worries on her behalf, and briefly on all other counts too, would disappear. But he wished — he assembled his straying thoughts long enough to turn the wish into prayer — that she had a steady assurance of her salvation, an abiding, fear-removing conviction of her acceptance with God.

I have no doubt of it, he thought, his spirits responding perceptibly to the wayward gleams of April sunshine from a non-committal sky. But I may be prejudiced, in spite of adoring the inscrutability of God's electing grace, into feeling that He cannot fail to think Polly as lovely as I do. God forgive me if I blaspheme! At times she seems sure. When she had that bad attack of fever in '66 something took place in her heart, I know. She had quite suddenly a calm and a cheer, a fearlessness of death — not just assumed to spare me, as she has often tried to do — and a liberty in prayer that I never knew in her before.

He mounted the stile, then changed his mind and straddled it, giving himself up to the sights and sounds of a day which had finally decided to be May instead of April. Young lambs were calling their mothers in the field beside him; a medley of bird song from the distant spinney was so mingled that he could not distinguish the several calls. A return to the Vicarage meant the accentuation of Mary's absence, the re-assumption of his burden of distress and warfare for his friend. Here, briefly, in the healing countryside he could give thanks, as he did on every remembrance of his Dear, and gain assurance that his intercession for her was accepted.

(To be continued.)

Kerknieuws

CHR. REF. CHURCH

Beroepen

te McBain, Mich., U.S.A., S. Terpstra te Listowel, Ont.

te Rijon (First), Cal., U.S.A., C. Wm. Flietstra te Sarnia (First) Ont.

te Athens, Ont., E. Gritter te Orillia, Ont.

te Chatham (First), Ont., H. DeWolf te Byron Center, Mich., U.S.A.

te Wallaceburg, Ont., J. Hielema te Forest, Ont.

te Victoria, B.C., J. Hielema te Forest, Ont.

te Tucson (Bethel), Arizona, U.S.A., W. Beute te LaCombe, Alta.

Bedankt

voor Ottawa (Calvary), Ont., R. Groeneboer te Vancouver (Bethel), B.C.

Aangenomen

naar Renville, Minn., U.S.A., H. Kwantes te Ingersoll, Ont.

DE KERKEN IN INDONESIE

Ds. Probowinto geeft in het **Centraal Weekblad** een overzicht van het kerkelijk leven in Indonesië, waarin hij o.m. het volgende meedeelt over de kerkelijke situatie na de staatsgreep.

Indirect voordeel van staatsgreep

Nog even ingaand op de actuele politieke situatie deelt ds. **Probowinto** ons mee dat de (mislukte) staatsgreep die kortgeleden heeft plaats gehad geen noemenswaardige invloed op het kerkelijk leven heeft uitgeoefend. Alles gaat zijn gewone gang. Er is zelfs voor de kerk indirect een voordeel uit deze staatsgreep voortgevloeid, want de kerk heeft nu de beschikking over een evangelisatieterrein gekregen waar zij vroeger eenvoudig niet kon doordringen, omdat "alles en iedereen" communist was. Door de thans ontstane situatie staan de mensen in dit gebied nu echter voor de keus: de Islam of het christendom, en dat opent voor de kerk geweldige perspectieven.

Enorme steun van de staatsfilosofie

Overigens heeft de kerk ook enorme steun aan de staatsfilosofie, die aan de opbouw van het huidige Indonesië ten grondslag is gelegd, de zogenaamde **pantjasila**. Dit is een filosofie met vijf uitgangspunten:

a. geloof in God; b. menselijkheid; c. nationalisme; d. democratie; e. sociale rechtvaardigheid.

Het geloof in God is dus het officiële uitgangspunt van de Indonesische staatsfilosofie, hetgeen betekent, dat volgens deze opvatting iedere Indonesiër God behoort te aanbidden op zijn eigen wijze. Dit betekent een enorme steun in de rug voor de kerken bij de evangelieverkondiging. Een uitvloeisel daarvan is bij voorbeeld het feit dat (zoals reeds werd opgemerkt) op alle openbare scholen godsdienstonderwijs moet worden gegeven.

Een onmetelijke taak voor de kerk die zij nauwelijks aankan, maar die toch, waar maar mogelijk, dankbaar wordt aangegrepen.

"Onbezorgd reizen met een GROEPSREIS van KOOPS TRAVEL SERVICE LIMITED."

Ds. en Mevr. D. Los uit Grimsby zijn reisleiders van onze 21-daagse groepsreis:

HEENREIS 9 MEI
TERUGREIS 30 MEI

Retour
vanaf Montreal $335.000
vanaf Toronto $381.00

Kinderen tussen twee en twaalf jaar half geld.

Vraag geheel vrijblijvend inlichtingen en laat door ons Uw passen, enz. in orde brengen.

KOOPS
TRAVEL SERVICE LTD.
543 Brant Street,
P.O. Box 307,
BURLINGTON, ONT.

Dag en nacht bereikbaar
416-634-1813

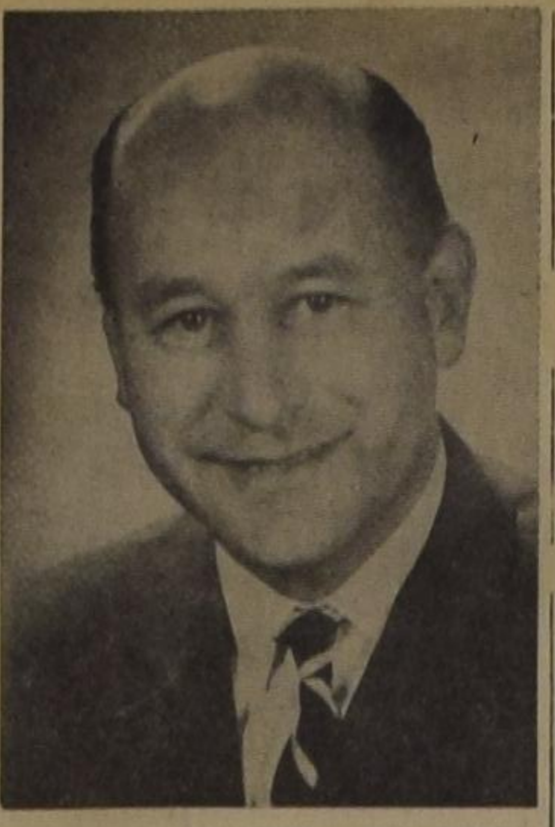

REV. M. VRIEZE BENOEMD TOT PROFESSOR AAN TRINITY, CHICAGO

Rev. M. Vrieze, evangelisatiepredikant bij de Chr. Reformed Churches of Edmonton, Alta., is benoemd tot professor in sociologie aan het Trinity Christian College te Chicago, Ill.

Rev. Maarten Vrieze werd in 1946 te Rotterdam in het ambt van predikant bevestigd. Achtereenvolgens was hij predikant te Heemstede (Nederland), Nederlands legerpredikant, predikant bij de Christian Reformed Church te Oshawa, Ont., Calgary, Alta., en thans te Edmonton, Alta.

Rev. Vrieze hoopt in September van dit jaar zijn colleges aan Trinity aan te vangen.

IN ALBERTA KRIJGEN CHRISTELIJKE SCHOLEN REGERINGSSTEUN

Juist voor het ter perse gaan van dit nummer van ons blad, ontvingen wij het volgende knipsel uit de "Edmonton Journal" van 30 maart j.l.:

LEGISLATURE OKAYS PRIVATE SCHOOL AID

The education minister voted against the premier an dother cabinet members Tuesday, as the legislature passed a motion favoring government assistance for private schools.

Education Minister R. H. McKinnon, Labor Minister Raymond Reierson, and 14 Social Credit backbenchers, voted against the motion.

The motion passed with 34 in favor and 16 against.

The education minister questioned claims that private schools save the government money, and that they do a better job in teaching moral values.

"It would be a mistake to consider that any large number of teachers are anti-Christian, or do not teach good moral character and lead their students to think positively," he said.

Donald Fleming (SC—Calgary West) who originated the motion, and "forces for desctruction are at work here," and "Christian concepts are disappearing from our schools."

"The public school system neglects the important things such as man's relationship to God," he said.

Wij komen binnenkort op deze beslissing van de Albertanen terug. Thans geven wij het bericht zonder commentaar door, behalve dat wij erbij vermelden, dat het bericht met blijdschap is ontvangen in de kringen van het christelijk onderwijs.

ROTTERDAMSE MAATSCHAPPIJ KOOPT DE NORTHLAND SCHEEPVAARTMAATSCHAPPIJ IN B.C.

Gedurenden 24 jaar heeft kapitein Terry de Northland Navigation beheerd. In het begin was er slechts één schip in de vaart, maar bij de overdracht aan de Rotterdamse maatschappij Van Ommeren beschikt de Northland Navigation over acht schepen.

Van Ommeren had reeds voor enkele jaren geld in de Canadese maatschappij geïnvesteerd, maar nu zal de maatschappij in Nederlandse handen overgaan.

AL WAT NODIG IS

voor de instandhouding van ons lichaam en de genezing onzer ziekten wordt ons in de natuur geschonken. Wij kennen de krachten der kruiden en leveren al 36 jaren de onschad. Florakruiden tegen 53 slep. ziekten met ongelooflijk mooie resultaten, ook daar waar alles faalde. Stapels dankbetuig. Toezend. desgew. in blanco verpakk.! Broch. en inl. gratis. Meldt Uw ziekte en klachten aan ons.

Voor Canada uitsluitend volle kuren (9 mnd. à $18,00 bij vooruitbetaling).

Kruidenhuis "FLORA"
Westersingel 40, Groningen, Ned.

OOST-DUITSLAND

Een Oost-Duitse 'Boom'

Zelfs in Oost-Duitsland schijnt men in een economische opleving te verkeren. Toegegeven moet worden dat men, in vergelijking met West-Duitsland, nauwelijks over een 'boom' kan spreken, maar vergeleken met de andere satellietlanden staat Oost-Duitsland aan de top. Voedsel is over het algemen voldoende te krijgen. De boter is nog steeds op rantsoen en de koffie is schrikbarend duur. Dat zint de Duitsers niet, want zonder een kopje 'Kaffee' is het leven toch maar een droge boel.

Ook behoeft men zich in Oost-Duitsland geen zorgen te maken over verkeersopstoppingen of parkeerproblemen, want verreweg de meeste Oost-Duitsers zijn al lang blij dat zij zich op hun fiets of motor kunnen voortbewegen. Toch is de toestand veranderd sinds de laatste jaren. Verschillende oorzaken zijn daarvoor aan te wijzen.

Allereerst: de 'wal' heeft het ontvluchten nagenoeg onmogelijk gemaakt. Er ontvluchten jaarlijks geen 250.000 Oost-Duitsers meer, onder wie zich veel jongeren bevonden, die juist voor de toekomst van het grootste belang werden beschouwd. Oost-Duitsland ging economisch ten onder, indien deze exodus had voortgeduurd. Vandaag zit er voor de achtergeblevenen dus niets anders op dan het beste beentje voor te zetten en er van te maken wat er van te maken valt. Ontvluchten is er niet meer bij.

In de tweede plaats heeft het aanpakken nu ook meer zin gekregen dan gedurende de eerste tien jaren na de oorlog. Rusland pikte alles in. De fabrieken werden ontmanteld en als dank werd hun het communistische stelsel opgelegd. De boerderijen werden staatsbezit en de fabrieken kwamen onder staatstoezicht. Veel aardigheid om het land weer op de been te helpen was er niet. Nu Oost-Duitsland minder afhankelijk wordt van Rusland, kan de Oost-Duitser aan zijn eigen toekomst beginnen te bouwen. Daar zijn nog steeds de 20 divisies Russische troepen, die een oogje in het zeil moeten houden, maar economisch is de regering niet meer gebonden aan Rusland.

Het communistische stelsel wordt eveneens nog gehandhaafd, hoewel evenals in andere satellietlanden — en zelfs in Rusland — ziet men in dat het communistische stelsel niet volmaakt is.

Nu de Oost-Duitse regering Rusland niet langer als nummer één op haar regeringsprogram heeft staan, neemt de regering maatregelen die uitsluitend Oost-Duitsland ten goede komen. Het loopt allemaal wel niet van een leien dakje, maar het begin van een economische opleving is merkbaar.

Nieuwe machines worden aangekocht. Ze komen meestal uit Engeland, de V.S. en Frankrijk. De handel met West-Duitsland loopt nog niet zo'n vaart.

Buitenlandse arbeidskrachten worden aangetrokken, want er heerst een tekort aan arbeiders. Veel jongeren hebben immers de vrijheid gekozen en de geboorteaanwas is zeer gering. De handel met de naburige satellietlanden komt weer op gang. De auto-industrie breidt zich sterk uit. De meeste auto's worden echter naar het buitenland geëxporteerd.

De prijzen zijn nog hoog en de lonen laag. Men kan echter het hoofd boven water houden doordat de huren opmerkelijk laag zijn. Sommige gezinnen betalen niet meer dan 40 tot 60 marken per maand. Voor minder dan 400 mark kan men een flatgedeelte kopen met twee kamers. Dit wordt mogelijk gemaakt door een coöperatieve bouwinstelling. Het tekort aan huizen is nog een nijpend probleem, zodat buitenlandse werkkrachten er weinig voor voelen om in Oost-Duitsland te gaan werken, zolang de overheid hun geen woning kan aanbieden.

Toch is het Oost-Duitse volk — ook de jeugd — niet communistisch gezind. Indien deze economische verbeteringen mogen toenemen kan het gebeuren dat een nieuwe generatie mag gaan geloven in de communistische heilsstaat. Maar het communistische stelsel zal in die tijd dan ook wel behoorlijk aan de eisen van onze tijd zijn aangepast.

P.T.

PAS OP UW DUITEN!

Van de Metropolitan Toronto Police ontvingen wij onlangs een schrijven waarin ons werd verzocht de lezers er op attent te maken dat in Canada en in de States een nieuwe truc wordt toegepast om vooral oudere mensen hun geld afhandig te maken.

Gedurende elk uur van de week, wanneer de banken open zijn, kan het gebeuren dat iemand opbelt en zich aandient als een bankinspecteur of iemand van de recherche. Hij vertelt dan dat hij een oneerlijke bankbediende op het spoor tracht te komen en vraagt uw medewerking. Al wat u moet doen is een behoorlijk bedrag aan geld van uw bank op te nemen. Indien u ermee instemt om dit te doen wordt u meestal met de taxi naar de bank en weer naar huis gebracht. Bij het ontvangen van uw geld wordt u echter verzocht handschoenen te dragen teneinde te voorkomen dat uw vinger-afdrukken zichtbaar worden. Zodra u thuis bent belt de desbetreffende persoon weer op en deelt u mede dat iemand van de politie zal komen om het geld te incasseren en na het verrichte onderzoek ervoor zal zorg dragen dat het geld weer op uw bankrekening wordt geplaatst.

De zaak is duidelijk: u kunt naar uw geld fluiten, want u ziet het nooit weer terug.

Indien u door een 'bankinspecteur' mocht worden gebeld, moet u meteen *persoonlijk* de politie of bankdirecteur inlichten. Bel de genoemde instanties niet op, want het gebeurt meermalen dat de 'bankinspecteur' de telefoon niet op de haak legt, zodat wanneer U de politie zou bellen hij zich uitgeeft voor de politie. Een gewaarschuwd man telt voor twéé!

TEACHERS WANTED

Due to expansion The John Calvin Christian School of Strathroy, Ont. will be in need of a

TEACHER

by Sept., 1966. Please send application stating qualifications, experience and references to the Principal, Mr. G. H. Bonekamp, Box 728, Strathroy, Ont.

The Brantford Christian School will be in need of

TWO TEACHERS

for the 1966-1967 schoolyear. ONE for 3 & 4; and ONE for 5 & 6. Both combinations will have approx. 25 pupils. Please send your application to the Principal, Mr. J. Kooistra, 406 Marlboro St., Brantford, Ont.

The Calvin Christian School in Trenton, Ont. will be in need of a

TEACHER

in September, 1966, for either the primary or the junior grades. Please send applications or inquiries to the Secretary of the Board: J. VanderVliet, 304 Dundas St. W., Trenton, Ont.

Immanuel Christian School, Aylmer, Ont. will need

2 TEACHERS

schoolterm 1966-67, for grades 1-2, 3-4. Please send applications to Mr. J. Kaastra, Secr., R.R. # 2, Springfield, Ont. Phone 773-3848.

The Calvin Chr. S. of Kingston the University City of Eastern Can. needs

A TEACHER

for the intermediate grades per Sept. '66.

Please, send qualifications and references to the Principal, H. Van Rossum, 309 Van Order Dr., Kingston, Ont.

The Board of the John Knox Christian School Society of Brampton invites applications from qualified

FEMALE TEACHERS

for the primary grades, and an experienced

MALE TEACHER

for one of the intermediate grades. Salary schedule will be sent upon request. Please send applications, giving qualifications and references to Mr. G. W. Gerrits, Secr., 15 Tullamore Rd., Brampton, Ont.

The Emmanuel School of Oshawa, Ont., requires for September, 1966

A TEACHER FOR GRADE 2

Approximately 30 children. Please write the principal, Mr. Wm. R. Rang, R.R. 3, Oshawa, Ont.

We have openings for

TEACHERS

at Calvin Christian School, Hamilton, for the school term 1966-67. For information and application form write to the Principal, Mr. R. Klapwyk, 547 West 5th St., Hamilton, Ontario.

We need:

1 TEACHER for grade 2,
2 TEACHERS for grade 4, or 5, or 6
1 TEACHER for grade 7.

Apply with full information & references to Knox Christian School, Bowmanville, Ontario.

The John Calvin Christian School of the growing and industrious University City of Guelph, is inviting applications for

2 TEACHERS

for the primary and senior grades. Please send your application to Mr. T. Bootsma, Principal, 290 Water Street, Guelph, Ontario.

CALVIN CHRISTIAN SCHOOLS in Edmonton, Alberta, invite applications from interested

TEACHERS

for positions in grades 1 to 10. Subject matter areas in vacancies in grades 7 to 1 include English, Math. en Science, and Social Studies specialiations. The grade 10 program is to begin September 1, 1966. Starting salary for degree teachers is $4,250.— plus various fringe benefits. Send all correspondence to: Mr. H. Konynenbelt, Principal, Calvin Christian School East, 36 Street - 116 Avenue, Edmonton, Alberta.

Dundas, Ontario

We invite experienced teachers to apply for our vacancy in

GRADE 3 & 4

Please send all correspondence to Mr. J. Stronks, Principal, R.R. 2, Dundas, Ont.

The John Knox Christian School will need

TEACHERS

for the primary and intermediate grades per September next.

The vacancies are due to expansion of school and retirement of the teachers. Please send your application to Mr. R. Vander Ploeg, Principal, 1045 Parkinson Road, Woodstock, Ont.

Due to expansion, the Canadian Christian School of Smithers, B.C. is in need of

2 TEACHERS

One for grade 1 and one for either grade 2 or a combined grades 3 & 4. Please send applications to Mr. Sid Jaarsma, Box 852, Smithers, B.C.

The seven room Canadian Christian School of Jarvis, Ont. will need

TWO TEACHERS
for grades 5 and 6

as per September 1966.
Recent addition of three classrooms, teachers' room and other facilities. Please send your application to the principal, Mr. T. Bergsma, Box 104, Jarvis, Ont., telephone 587-2604.

The Holland Marsh Christian School will be in need of a

PRINCIPAL

for grades 7 and 8, and a

TEACHER

for grades 3 and 4, for September '66.

Please send application stating qualifications, experience, references, etc. to: R. Hovius, R.R. # 2, Newmarket, Ont. Tel. 895-9975.

St. Thomas Ebenezer Christian School invites applications for

TWO TEACHERS

per September 1966. Grade 1 and 2, Grade 3 and 4. Salary according to O.A.C.S. schedule. Send applications, stating qualifications and experience, if any, to the Principal, Mr. H. Marissen, 79 Lawton St., St. Thomas, Ont. Phone 631-4063.

The Victoria Christian School Board will be opening a Kindergarten this September and invites applications for a

KINDERGARTEN TEACHER

Please state qualifications, references and salary anticipated. Send applications and enquiries to Mr. J. N. Masselink, 465 Foster St., Victoria, British Columbia.

Lethbridge, Alberta, Immanuel Christian School requires

THREE ADDITIONAL TEACHERS

for the 1966-67 school year. There will be openings in Grades 4, 5, and 6. Teachers interested in these grades are invited to apply. Consideration will also be given to someone interested in teaching departmentalized science in grades 6 through 9.

Send letters of inquiry to Mr. John Nieboer, 1119 - 12 St. B. No. Lethbridge, Alberta.

Due to expansion, Calvin Christian School in Chatham will require additional

TEACHERS

for the primary and intermediate grades. Please send applications to Mr. J. Postma (Principal), % Calvin Christian School. 72 Tissiman Ave., Chatham, Ont.

The Haney-Pitt Meadows Christian School will need

2 TEACHERS

For the primary and intermediate grades for the 1966/67 schoolterm. Please send application to the Secretary W. Hamming, 12142 1st Ave., Haney, B.C.

The London Parental Chrstian School of London, Ont. will be in need of a

TEACHER

for grades 5 and 6 by September, 1966. There are excellent opportunities to continue your studies in evening classes at the University of Western Ontario.

Please send applications, stating qualifications, experience and references, to the Principal, Mr. Wm. Van Wieren, 202 Clarke Side Road, London, Ont.

The Wallaceburg Christian School (4 rooms) will need a

PRINCIPAL
(Grades 7-8)

for the 1966-67 school term. Please send applications to: Mr. P. Langeveld, Secretary, 120 Oak St., Wallaceburg, Ont. Phone: 627-5094.

The Hamilton District Christian High School urgently needs a

PRINCIPAL
and
ONE TEACHER

Please send applications to: Mrs. B. Schrotenboer, 38 Athens St., Hamilton, Ontario.

Fraser Valley Christian High School is accepting applications for

TEACHING POSITIONS

in the following areas: English, Commercial, History, Science (with Biology and Chemistry major or minor). Send applications to S. Van Der Laan, Principal, 8275 E. Twelfth Ave., New Westminster, B.C., Canada.

"The Agassiz Christian School", Agassiz, B.C. needs

A TEACHING PRINCIPAL
and
A TEACHER
for grades 1 and 2

for the schoolyear 1966-67.

Apply with full information and references to the Secr. J. M. den Boesterd, 8026 Morrow Rd., Agassiz, B.C.

Langley, in the Evergreen Valley of British Columbia, invites applications for a

TEACHER

for grade 1 and 2 and a teacher for grade 3 and 4.

If interested please correspond with Dick Top, P.O. Box 193, Cloverdale, B.C., Canada.

Due to retirement and expansion the Georgetown District Christian School will need

2 TEACHERS

for the primary and intermediate grades for the 1966/67 schoolyear. Applications stating qualifications, salary, and references to be sent to the principal, Mr. J. Petrusma, 28 Ewing St., Georgetown, Ont.

WANNEER ZAL 'T ZIJN?

OF IS HET GAUW EEN JUBILEUM?

Als U binnenkort gaat trouwen of wanneer U spoedig een jubileum mag vieren, in beide gevallen zal het voor Uw vele vrienden en bekenden een aangename verrassing zijn, een annonce ervan in hun eigen krant, Calvinist-Contact te lezen.

Ook verlovings-aankondigingen en geboorte-advertenties worden altijd met veel belangstelling gelezen.

VAN ANDERE DRUKPERSEN

HET KARAKTER VAN DE MIDDAGDIENST

Voor mijn besef is het van belang, dat de zondagmiddag- of -avonddienst geen doublure is van de ochtenddienst. Prof. Lekkerkerker heeft — m.i. terecht — ergens geschreven, dat "de kerk, die van de zondagavonddienst een herhaling van de zondagmorgendienst maakt, bezig is de grond onder de avonddienst weg te graven". Nu heeft tengevolge van de catechismusprediking de middagdienst in gereformeerde kerken vanouds een ander karakter gehad dan de morgendienst, nml. van een léérdienst. Ook al is de catechismuspreek geen catechisatie of cursus maar prédiking in de volle zin van het woord, dit neemt niet weg, dat het lérend, ónderwijzend aspect van de prediking daarin op de voorgrond treedt. En dat is van groot belang, want de kerk is onder meer ook sjoel: léérhuis. Ik ben ervan overtuigd, dat er momenteel veel meer behoefte bestaat aan kerkelijk onderricht — ook door middel van de preek — dan weleens wordt verondersteld. Buitenkerkelijke deelnemers aan mijn gesprekskringen zie ik nogal eens in de twééde dienst: meestal adviseer ik hen ook om in de eerste tijd niet de ochtend-, maar de catechismusdienst te bezoeken. Vroeger heb ik in ons blad al eens gewezen op de grote overeenkomst tussen verschillende catechismusvragen en de onderwerpen waarmee — druk bezochte — jeugddiensten worden aangekondigd. Om nogeens enkele voorbeelden te noemen: Wat is geloven? (zondag 7), Komt het leven neer op geluk of pech? (10), De moed om je aan te sluiten bij een kerk (21), Wat zegt de bijbel over de sexualiteit? (41), Worden gebeden verhoord? (45), enzovoort. Omdat heel veel catechismusvragen zaken aan de orde stellen, die van blijvende actualiteit zijn (onze eeuwige zaligheid hangt er aan), zou ik het, zo lang de Gereformeerde Kerken geen ander leerboek hebben, een reusachtige verarming vinden, als we de catechismusprediking — liefst in het kader van een zo sober mogelijke liturgie! — gingen afschaffen. Maar we zouden deze diensten weleens op een andere dan de traditionele manier — "aan de orde van behandeling is zondag zoveel van de catechismus" — kunnen aankondigen. Bijvoorbeeld door evenals voor jeugd- en evangelisatiediensten het onderwerp van de preek tevoren op een doeltreffende, de aandacht trekkende (niet sensationele) wijze bekend te maken. Geen kwaad woord dus over de catechismusdienst. Maar dit betekent m.i. niet, dat de Gereformeerde Kerken tot de jongste dag zonder onderbreking moeten doorgaan met de "behandeling" van een 16e eeuws catechisatieboek. Want er zijn ook allerlei eigentijdse zaken, die in de catechismus vanzelfsprekend niet aan de orde komen, tenzij ze er met geweld bij gesleept worden. Onlangs vertelde iemand mij, dat hij in zijn kerk nog nooit iets had gehoord over nieuwe opvattingen als het "atheïstisch christendom", de nieuwe moraal en de secularisatie, problemen waarmee hij nu juist zat. Veel gereformeerden hebben alleen een weerwoord tegen dwalingen van honderden jaren geleden, die vandaag geen zinnig mens meer aanhangt. De kerk houdt ons bar slecht bij de tijd, als we (met zondag 18) jaarlijks onderricht worden over de 16e eeuwse lutheranen maar niet over de 20e eeuwse Robinsonnade. Daarom zullen we de catechismusprediking regelmatig moeten onderbreken met preken over typisch eigentijdse kwesties. Onderwerpen te over: diakonaat, liturgie, oecumene, christelijke verantwoordelijkheid in bedrijf en beroep, gezin en opvoeding, Schriftbeschouwing, "Is God een God van de bestaande orde?", "schepping en evolutie", enzovoort. Als de kerk de moed niet heeft om ons op een uitdagende manier bij het evangelie én bij de eigen tijd te houden, moeten we geen ach en wee roepen, als de beminde gelovigen het op den duur wel geloven.

Ik pleit dus voor een middagdienst, die in onderscheid van de ochtenddienst het karakter heeft van een léérdienst.

Maar dat hoeft naar mijn besef nu ook weer niet élke zondag. Waarom zouden we zo nu en dan de leerdienst niet eens afwisselen met een zang- of gebedsdienst, waarin vooral lied en voorbeden op de voorgrond staan en waarbij dan de orde wordt gevolgd van de oude getijdediensten? Ook in dat geval is de tweede dienst geen doublure van de eerste en kunnen we duidelijk maken, waarom we 's zondagsmiddags of 's avonds voor de tweede maal naar de kerk gaan....

Ds. G. N. Lammens in "Jong Gereformeerd".

•

FUNCTIONEREN

Toen aan de generale synode gevraagd werd "Assen 1926" terug te nemen, op te heffen, terzijde te stellen of er wat ook mee te doen, werd als klemmend argument voor dit verzoek de overweging aangevoerd, dat "Assen" "niet meer functioneert". Uit het woordenboek leer ik, dat "functioneren" thuis hoort in de wereld van de techniek. Zuigers van motoren, schakelaars in lichtleidingen, scharnieren van deuren functioneren wel of niet, "doen" het wel of niet, "werken" wel of niet. Als ze het "niet doen", moeten ze vervangen worden, want dan verliezen ze hun waarde. Wanneer men zegt, dat "Assen" niet meer "functioneert" bedoelt men er klaarblijkelijk mee te zeggen, dat het niet meer werkt, het niet meer doet.

Het is jammer, dat dit woord in de discussie een plaats gekregen heeft. Ogenblikkelijk komt toch de vraag op of andere historische geloofsuitspraken wel functioneren, en zo niet, of ze dan ook maar naar de rommelzolder gebracht moeten worden. De catechismus besluit met een verklaring van het woordje amen. "Want mijn gebed is veel zekerder van God verhoord, dan ik in mijn hart gevoel, dat ik zulks van Hem begeer". Ik zou in gemoede willen vragen of deze belijdenisuitspraak "functioneert". Men zegge niet, dat dit duidelijk geschiedt, omdat elk gebed met het woordje amen besloten wordt. Dat is wel zo, maar dat sluit niet uit, dat het tot een klank, een lege formule geworden is, die niet meer "functioneert".

Daarom is het wat jammer, dat de synode klaarblijkelijk zo onder de indruk van dit woord gekomen is, dat zij een commissie benoemde om zich over "Assen" te bezinnen. Misschien wilde degene, die het woord ter tafel bracht, de zaak niet op scherp zetten en dat is te loven, maar hij heeft ons geen dienst gedaan. In de kerk dient het niet te gaan over de vraag of iets functioneert, — ja, als het gaat over de centrale verwarming, maar, niet als het gaat over belijdenisuitspraken — maar over de vraag of het uitgesprokene wáár, zuiver, juist is.

In de kerkbode voor de classis Zwolle schreef dr D. van Swigchem, te Kampen, een artikel over het besluit van de huidige synode om de zaak "Assen" opnieuw in handen van een deputaatschap te geven. Hij stelde, dat het besluit van "Assen 1926" op zichzelf een pietluttige beslissing was over vier bijzonderheden uit één enkele tekst" en dat het bindend opleggen van een bepaalde uitleg daarvan "fout" is geweest. "Maar", ging hij verder, "wat Assen belangrijk maakt is dit, dat deze kleine incidentele beslissing tientallen jaren gefungeerd heeft als een sjibbolet vóór of tegen Schriftcritiek. Ten onrechte, ik ben er van overtuigd. Maar het is nu dure plicht van allen, die van dit "ten onrechte" overtuigd zijn om ook de duizenden te overtuigen".

Het is inderdaad zo geweest, dat de mannen van "Assen" in de opvatting van dr Geelkerken ongeoorloofde critiek op de Schrift hebben bespeurd. Dáártegen hebben zijn hun neen uitgesproken. Ook voor hen kwam in dr Geelkerkens opvatting geen storm de dijk van het beleden Schriftgezag belagen, maar zij namen daarin toch wel doorsijpelend kwelwater waar. "Ten onrechte" namen zij dat waar, zegt dr Van Swigchem. Indien zo, waarom dan niet even klaar en overtuigend uit de doeken gedaan wááarom dit "ten onrechte" was. Want daar gaat het nu juist om, dacht ik. De mannen van Assen hebben gezegd: klaarblijkelijk is de slang uit het paradijsverhaal een echte slang geweest, was zijn spreken hoorbaar, waren de boom des levens en de boom der kennis des goeds en des kwaads zintuiglijk waarnemebare bomen. Dat is een "bepaalde uitlegging". Stellig. En stellig ook een, die "functioneert", in deze zin, dat je er houvast aan hebt. Niemand zal bezwaar hebben tegen een betere uitleg. Maar dan moet het gans duidelijk zijn, dat in die verklaring het water van de Schriftcritiek niet aan het werk is, maar dat zij een uitleg geeft, die het gezag van de Schrift onaangetast laat.

Deze uitleg is kennelijk niet gemakkelijk te geven. Als dat wel het geval was, had de synode geen nieuw deputaatschap behoeven te benoemen. Dat zij het wel deed is zeker niet aan vrees te wijten. Het schijnt mij alleen toe te schrijven aan de overweging, dat ze klaarheid wil scheppen en daartoe nog niet in staat was.

Tenslotte moet mij van het hart, dat "Assen" nog levendig "functioneert". Misschien niet in de zin, dat men het met de besluiten van Assen 1926 algemeen eens is, maar wel in deze zin, dat we er mee zitten, dat tal van kerkelijke bladen er over schrijven en dat een deputaatschap er ongetwijfeld over zwoegt. Als dat geen "functioneren" is, weet ik het niet.

— IJ. K. V(ellenga) in Ger. Kerkblad voor Drente en Overijssel.

Geef Uzelf of schenk een ander een goed boek!

CHRISTIAN MARRIAGE by Rev. R. L. Veenstra
There are 180 pages in this volume and they contain some of the wisest counsel on the question of Christian Marriage we have ever read . . . we would like to see a copy of this book in the hands of all young people contemplating matrimony." (The Evangelical Christian). Price $2.90

ARIE EN KATRIEN IN CANADA
Emigranten mijmeringen. Gezonde humor en op de man af. $2.50

LIVING IN A NEW COUNTRY by Rev. T. C. Van Kooten
An interesting study on the integration of immigrants into the life of their new country. Price: $2.95

IN THE MIRROR by Prof. Dr. J. Kromminga
This book is published in connection with the centennial of the Christian Reformed Church in 1957. The author reviews what the Christian Reformed Church has done, and ought to do. "In the Mirror" reflects theories and ideas which are sound in doctrine and wise in counsel. Price: $2.90

A PREY TO SATAN by C Sluys
A moving story which is often filled with suspense. The main characters in this book are people of the Reformed Church in Holland. Price: $3.00

THE STOWAWAY by Wm. R. Rang
Hendrik Tromp has one thing in mind. He wants to find his father. But he does not know where to look for him. He hides as a stowaway on "The Golden Horn", but is detected. What follows takes the readers (boys and fathers) all along; they want to stick with Hendrik until he finds the solution. Price: $2.50

These books are published by:

GUARDIAN PUBLISHING CO. LTD.
Box 312, Station B, HAMILTON, ONT.

Het aantal abonnees op Calvinist-Contact groeit . . . . maar heeft nog niet de grens bereikt. Geef dit nummer door aan iemand, die ons blad nog niet leest.

ABONNEMENTSFORMULIER

Hierbij geef ik op als abonné van Calvinist-Contact

Naam ....

Post-adres ....

....

Aangebracht door: ....

Naam ....

Post-adres ....

....

Aanbrengpremie: ....

Zendt dit formulier met het abonnementsgeld ad $5.00 in cash/money-order/cheque (bij cheque 15¢ extra voor bankkosten) naar "Calvinist-Contact", Box 312, Station B, Hamilton, Ontario.

Aan:

Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

ADRES VERANDERING

NIEUW ADRES:

....

....

Naam ....

Post-adres ....

OUD ADRES:

....

....

WILLEM G. POOLMAN
advocaat
notaris
meester in de rechten
330 Bay St., Toronto 1, Ont.
(hoek Bay/Adelaide St.)
tel.: EM 3-1334

Mooie Premie Boeken

voor Uw hulp

HET KOST U NIETS om in het bezit te komen van een aantal mooie en goede boeken. U behoeft alleen het gesprek op Calvinist-Contact te brengen, als U op bezoek bent bij familie of vrienden, die ons blad nog niet lezen. De rest is niet moeilijk. De enige bepaling is, dat U tegelijk met de opgave van het nieuwe abonnement het abonnementsgeld van $5.00 opstuurt.

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt mag U een der volgende boeken kiezen:

DE ILLEGALE WERKER, door Anne de Vries.
Dit boek geeft een bijzonder belangwekkend aspect van de gehele verzetsstrijd. Het is een treffende, boeiende beschrijving van de typen van illegale werkers, en verder van hun leef- en werkwijze, van hun lotgevallen na arrestatie. Een spannende documentaire.

ENCYCLOPEDIE VAN DE BIJBEL, samengesteld door Dr. C. N. Impeta.
Deze encyclopedie is een handige wegwijzer door de Bijbel.

JOHANNES CALVIJN, ZIJN LEVEN EN WERK, door Dr. R. Schippers.
Deze biografische schets presenteert treffende bijzonderheden uit het leven en de arbeid van Calvijn.

HEDEN ZO GIJ ZIJN STEM HOORT (Bijbels Dagboek).
Recensie-schrijvers hebben indertijd dit dagboek aanbevolen als een der beste en nog is het niet verouderd.

DE CHRISTENREIS, door John Bunyan.

DE CHRISTINNEREIS, door John Bunyan.
Beroemde boeken van de wereldberoemde schrijver Bunyan. Boeken die hoog zijn aangeschreven in de literaire wereld.

DE BRUG, door K. Norel.
In deze roman tekent de bekende schrijver K. Norel welke moeilijkheden vaak veroorzaakt worden wanneer gezinnen van het platteland naar een grote stad verhuizen. Er is echter vaak een brug om de moeilijkheden te overwinnen.

ROME EN DE REFORMATIE, door A. S. Besselaar en J. Spoelstra.
Dit aantrekkelijk geschreven boekje handelt over "een eerlijk gesprek tussen de Roomse Kerk en de Kerk der Reformatie."

LUTHER — Zijn weg en werk, door W. J. Kooiman.
De schrijver geeft in dit boek een inzicht in het boeiende leven van deze strijdbare reformator.

OP DE MAN AF (Boeket-reeks).
Dit boekje is geschreven door de bekende Ds. Okke Jager, die inderdaad de kunst verstaat om dingen op de man af te zeggen.

VERLEIDENDE GEESTEN, door Dr. A. B. W. M. Kok.
Een zeldzaam interessant boekje, dat U in het kort op de hoogte brengt met de dwaalleringen van verschillende sectarische richtingen.

BRIEVEN UIT DE HEL, door C. S. Lewis.
Deze brieven, geschreven door Schroefstrik, staatssecretaris van de hel, aan zijn neef Galsem, vormen een schriftelijke cursus voor jonge duivels. Zij leren, hoe zij geraffineerd en subtiel de mensen in hun macht moeten krijgen.

DE GROTE SCHEIDING, door C. S. Lewis.
Neen, er is geen ontkomen aan. Een hemel met een klein stukje hel bestaat niet. Het is onmogelijk om ook maar iets dat bij de duivel hoort in ons hart te houden. Satan moet er uit.

REIS NAAR VENUS, door C. S. Lewis.
Op zijn reis naar Venus ontmoet de hoofdfiguur, Ransom, een nieuw paradijs, hetgeen de auteur alle gelegenheid geeft tot een fantastisch verhaal met een diepe zin.

HET DUIVELSEILAND.
Een uitermate boeiend verhaal over de Franse strafkolonies geschreven door een ooggetuige genaamd Charles Pean.

SLOEBERKE SLOB, door W. Laatsman.
Velen houden van "Laatsman-boeken", omdat ze zo populair geschreven zijn.

•

Omdat wij tegenwoordig extra pagina's geven in de Engelse taal, zijn voor het aanbrengen van nieuwe abonnees nu ook Engelse boeken verkrijgbaar.

Voor elke nieuwe abonnee:

THE FLASHLIGHT, by Jean G. Fisher.
A little booklet, but a great story. Tom Perkins comes into conflict with his own conscience. He experiences a difficult time to find the right attitude. A fine story for children from 8—11 years old.

THE GUN, by John Vriesinga.
An exciting story of the experiences of three boys, and a gun. Boys, and girls too, of 8—11 years of age, will enjoy it tremendously.

MARTYR OF THE CATACOMBS.
An emotion stirring chronicle of the persecution and triumphs of First Century Christians.

CONFLICT WITH DARKNESS, by Virginia Blakeslee.
She vividly portrays the harsh realities of heathen darkness put against the power of God's Word.

AND TO THE ESKIMOS, by Stanley Ledyard.
The testing and trials of a modern Missionary adventure.

AMAZON MOON, by Rosemary Cunningham.
Deep and practical spiritual lessons drawn from thrilling accounts in the deep Jungles.

WHEN THE BAMBOO SINGS.
By experienced Missionary Douglas C. Percy, a true life story of a young African and his love for a maid of another tribe.

JOHN THE BAPTIST, by Dr. F. B .Meyer.
A clasp between the Old and the New Testament. Portrays humility, courage, devotion.

MARTIN LUTHER, THE MAN, by Ruth Gordon.
The personality of Martin Luther, his character and purpose. The background to his God revealed doctrine of Justification by Faith.

Voor twee abonnees:

LIVING IN A NEW COUNTRY, by T. C. Van Kooten.
An interesting study on the integration of immigrants into the life of their new country.

THE STOWAWAY, by Wm. R. Rang.
Hendrik Tromp has one thing in mind; he wants to find his father. But he does not know where he has to look for him. He hides as a stowaway on "The Golden Horn", but is detected. What follows takes the readers (boys and fathers alike!) all along; they want to stick with Hendrik until he finds the solution.

A PREY TO SATAN.
A moving story which is often filled with suspense. The main characters in this book are people of the Reformed Church.

IN THE MIRROR.
This book is published in connection with the Centennial of the Christian Reformed Church in 1957. Dr. Kromminga reviews what the Christian Reofrmed Church has done, and ought to do. "In the Mirror" reflects theories and ideas which are sound in doctrine and wise in counsel.

MET ENGELS DE WERELD IN.
Een handig en goed boekje om Uw kennis van het Engels wat op te halen.